

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w biurze dzienników **St. Sokółskiego, Pasaż Hausmanna 1. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcji Nr. 88.

Prenumerata

zamiejscowa:		miejscowa:	
rocznie 32 K.	kwartalnie 8 K. — h.	rocznie 24 K.	kwartalnie 6 K.
półrocznie 16 K.	miesięcznie 2 K. 70 h.	półrocznie 12 K.	miesięcznie 2 K.

W Niemczech 2 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonentowie bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, kwartalnie i miesięcznie za dopłatą: pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h.

„Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.

Tabularyczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal. za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokółskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9.** W Paryżu wyłącznie Agencja: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4 sierpnia b. r. nadać najmiłosierdziej radcy sądu krajowego wyższego w Rzeszowie, Władysławowi Jaśkiewiczowi, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, tytuł radcy Dworu z uwolnieniem od taksy.

P. Minister rolnictwa zamianował zarządcę lasów i dóbr państwowych, Wilhelma Chłzka, lustratorem lasów.

Poprawce egzamina dojrzałości w e. k. seminariach nauczycielskich odbędą się w następujących terminach:

I. W seminariach męskich: 1. we Lwowie dnia 17 września b. r.; 2. w Krakowie 20 i 21 września b. r.; 3. w Krośnie 19 września; 4. w Rzeszowie 10 września; 5. w Samborze 16 września; 6. w Sokalu 13 września, 7. w Stanisławowie 11 września; 8. w Tarnopolu 1 października; 9. w Tarnowie 12 września; 10. w Zaleszczykach 24 i 25 września b. r.

II. W seminariach żeńskich: 1. we Lwowie 7 września; 2. w Krakowie 17 i 18 września; 3. w Przemyślu 16 września b. r.

III. W seminariach prywatnych żeńskich z prawem publiczności: 1. Zofii Strzałkowskiej we Lwowie dnia 18 września; 2. Franciszka Preisendanza w Krakowie dnia 19 września b. r.

Termin egzaminów piśmiennych oznaczają Dyrekcje poszczególnych zakładów.

Całe ustne egzamina dojrzałości odbędą się w następujących seminariach: a) dla kandydatów i kandydatek nauczycielskich w Tarnowie dnia 2 października b. r.; b) dla kandydatów nauczycielskich: w Tarnopolu dnia 2 października b. r.; c) dla kandydatek nauczycielskich: w Przemyślu dnia 16 września.

Termin egzaminów piśmiennych oznaczają Dyrekcje odnośnych zakładów.

Obwieszczenie

e. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 10 sierpnia 1907 l. 99.461 o rozporządzeniu e. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 8 sierpnia 1907 l. 30.098/4351, normującym aż do odwołania przywóz zwierząt i mięsa z krajów korony węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 12 sierpnia.

Angielski projekt rozzbrojenia.

Z Hagi donoszą, że angielski projekt rozzbrojenia wejdzie istotnie na porządek dzienny obrad konferencji, a delegowani tego państwa doszli już do porozumienia w tej sprawie z przedstawicielami innych mocarstw, zapewniając tej doniosłej kwestyi jednomyślne przyjęcie.

Dyplomaci angielscy odstąpili wprawdzie od pierwotnego brzmienia projektu, czyniąc daleko idące ustępstwa na rzecz oponentów, uzyskali wszakże na tej drodze pewność, że wszyscy bez wyjątku członkowie konferencji wezmą udział w głosowaniu nad ich projektem, który nabiera w ten sposób powagi

aktu, jaki wpłynąć może istotnie na przyszłe ukształtowanie stosunków międzynarodowych świata cywilizowanego.

Pierwsza już konferencja pokojowa wypowiedziała w r. 1899 życzenie ograniczenia zbrojeń powszechnych, ujmując wyniki obrad w następującą formułę:

Konferencja pokojowa jest tego zdania, że ograniczenie ciężarów militarnych, które przynosi obecnie cały niemal świat, okazuje się potrzebne i konieczne dla materialnego i moralnego rozwoju ludzkości.

Podobne zdanie wypowiedzieli wówczas i później przedstawiciele Rosji przez usta hr. Murawiewa i holenderskiego ministra spraw zagranicznych.

Dyplomaci angielscy poszli wszakże już dalej w swym obecnym projekcie rozzbrojenia, który wyszedł ze sfer utopij i pobożnych życzeń, streszczając się w obszernym memoriale, jaki przedłożony zostanie konferencji przed zakończeniem jej obrad.

Memoriał ów obejmuje wszystkie zło i szkodliwe skutki dzisiejszego stanu rzeczy, wykazując następstwa ustawicznego pomnażania sił zbrojnych.

Osobny rozdział poświęcono tutaj tym sposobom, jakie — zdaniem konferencji — posłużą najlepiej celom powszechnego pokoju. Rękopis jego mają być sądy rozjemcze, usuwające potrzebę krwawych rozpraw międzynarodowych w pokojowej drodze porozumienia. Z chwilą wejścia w życie takich sądów kwestya stopniowych rozzbrojeń wejdzie na właściwe tory, zmniejszając przedewszystkiem konieczność używania olbrzymich zasobów i ofiar w ludziach i pieniądzu na cele militarnego, któremu sądy rozjemcze odbiorą decydującą, podstawową rolę obrońcy państwa i sprawiedliwości.

Memoriał angielski kończy się pięknym apelem do konferencji, aby wszystkie państwa uznały i poddały się ingerencji sądów rozjemczych, rozpoczynając w ten sposób wielkie i wiekopomne dzieło wyzwolenia ludzkości z pod jarzma militarystyki.

Z przytoczonej treści przekonać się można, że kwestya rozzbrojenia rozpatrywaną jest bardzo poważnie przez członków konferencji. Nie wszyscy wszakże zapatrują się tak optymistycznie na pozytywne wyniki tego memoriału. Są bowiem i tacy, którzy widzą w nim tylko słowa i frazesy, które nie zaważą na szali wypadków, mimo nawet jednomyślnej uchwały zgromadzonych w Hadze dyplomatów.

Obrady nad memoriałem angielskim rozpoczyna się po wyczerpaniu obecnego porządku dziennego, co nastąpi niewątpliwie przed samem zamknięciem konferencji.

KORESPONDENCJE.

Londyn, 8 sierpnia.

(Międzynarodowy kongres higieny szkolnej).

Sprawą mało omawianą, a unas weale dotychczas nietkniętą zajmował się wczoraj kongres (sekcja III.) z powodu referatów pp. Werbachera p. „*Die Hygiene des Lehrberufes*“, dr. Panyrka z Pragi „*The Hygiene of School Teachers*“ i p. Miss Roberts p. t. „*On Training of Teachers in Hygiene and Physical Development*“.

Tak w referatach samych, jak i w dyskusji, która rozwinęła się na ich podstawie, podnoszono słusznie, że gdy o higienie młodzieży szkolnej mówi się tak wiele, (choć jeszcze zawsze nie za wiele), o higienie zawodu nauczycielskiego prawie zgoła się zapomina. A przecież, nauczyciel, uczniowie szkoła powinny tworzyć „całość“ nierozdzielalną. Zdrowie nauczyciela lub brak jego wywierają ogromny wpływ na powodzenie lub niepowodzenie sprawy wychowawczej. Punktem honoru każdego narodu powinno być: stworzyć stan nauczycielski materialnie niezależny, umożliwić nauczycielom życie nietylko bez troski, ale dające również zaspokojenie potrzeb fizycznych i intelektualnych, zapewnić nauczycielstwu zupełną wolność obywatelską,

70)

CÓRKA TUŚKI

PRZEZ

GABRYELĘ ZAPOLSKĄ.

VI.

(Ciąg dalszy).

— Co on mi powie? od czego zacznie? — myśli Tuśka — przecież jakieś rozjaśnienie sytuacji być musi. Tak nie może pomiędzy nami dwojgiem pozostać. Wszak i w nim obudziło się wszystko. On tylko, jako aktor, umie się zamaskować lepiej. Lecz taka chwila nadejść musi. Nie mógł mnie zapomnieć. Nie mógł. To było za silne pomiędzy nami. Teraz to widzę. On mówi, że przyjechał na występy. Ale kto wie. Może go tęsknota przygnęła. On mógł to zrobić. Ja musiałam skuta pozostać na Wareckiej. Przecież tak często bywa, że lata całe walczą się z sobą, wreszcie biegnie się ku porzuceniu istocie. Tak często bywa. Nieraz o tem czytałam i widziałam na scenie. Więc i to między nami może. Ja wiem, że gdybym była wolna pobiegłabym już nie raz za nim, choć zdawało mi się, że wszystko we mnie zamarło...

Tak myśli Tuśka, siedząc pod wielką jabłonią w sadku.

— Przyjedzie w niedzielę... przyjedzie w niedzielę.

Pita pobiegła w głąb sadu. Jest tam sadzawka. Cuchnie to, ale zawsze sadzawka. Na tej sadzawce jest nawet altanka, wzniesiona na palach na samym środku. Wygląda,

jak pudełko ażurowe wycięte przez dziecko piłeczką. Lecz nie do tej altanki biegnie Pita. Ona sobie na stromych brzegach sadzawki wynalazła inny kącik.

W krzakach jakiejś rośliny, zwisającej długimi gałęziami ku ziemi i poznaczonej masą liliowych gwiazdeczek, jest jakby gniazdo i do niego zwlokła Pita składane krzeselko, jakiś kawałek kocyka, parasolkę, koszyczek z robotką. Tutaj nawet ma swoje kartki dzienniczka, który postanawia pisać bodaj ołówkiem.

— W zimie przepiszę na czysto atramentem!

I tak siedzi sobie w tych liliowych gwiazdeczkach, w swej różowej matinee. Na razie nie pisze, tylko patrzy w błękit nieba.

— Tak jakoś łagodnie się robi! — myśli Pita, zanurzając swe błękitne oczy w lazurze nieba.

I snują się jej myśli razem ze śniegiem obłoków, przelatujących nad jej głową.

— Po co to ludzie budują kościoły? Po co? Przecież sto razy lepiej, swobodniej można się modlić pod odkrytym niebem. Takie błękitne, czyste niebo to piękniejsze, niż kamienny sufit, a kwiaty cudniej pachną, jak dymy w kadzielnicach, a koniki polne ładniej dzwonią, niż dzwonki chłopców, służących do mszy.

Chwilę zawiesza się myśl Pity, jakby unieruchomiona i znów sennie dodaje:

— A potem jest się jakoś bliżej i pewniej Pana Boga!...

Przez ten czas Tuśka pod swoją jabłonią patrzy w małe lustro kieszonkowe.

— Do niedzieli może trochę odzłknie!... — myśli — może. A zresztą źle wybrałam to siedzenie pod jabłonią. Przez zielone liście światło niekorzystne. Nie będę tu siedziała w niedzielę. Dziś mniejsza z tem.

— Lecz — nie mniejsza.

Bo oto aleją od bramy idzie Porzycki, zawsze jasno odziany i w ręku niesie jakiś biały pakiecik.

— *Salve di mora casta pura!* — śpiewa swoją włoszczyznę.

Tuśka porzywa się z leżaka.

— Pan? Pan?

— *Ja — ich bin's.* Nie mam próby. więc pomyślałem, że dobrze będzie zajrzeć na Mokotów. Za długo mi było czekać do niedzieli.

Na Tuśkę uderzają ponsy. Powiedział, że za długo było mu czekać! Jakże dobrze zrobiła, kładąc nowe popielate półbutki i myjąc tak starannie i szlifując paznokcie. Będzie musiała teraz ciągle być „pod bronią“... Rozpromieniona wita go wesoło.

— Dobrze pan zrobił!... dobrze!

Drzy jednak i zaraz zasłania ręką szyć gestem, który teraz pozostanie jej już właściwym. Taki mały tragiczny gest kobiety, która mimowoli ukrywa to coś, od czego zaczyna się jej widoczna ruina.

Prześliczny młody podbródek nad siateczką zmarszczek, zebranych w gwiazdkę na środku szyi.

— Gdzież ja pana posadzę?

— Och! u swoich stóp.

Porzycki zrzuca paltó, odwraca je podszewką, siada na niem w trawie, tuż u nóg Tuśki, która coraz więcej jest rada z włożenia nowych bucików.

— Spotkałem naszego męża! — mówi, śmiejąc się Porzycki. — Biegł ogromnie za-cietrzewiony przez Miodową na Długą.

— Na Długą? pyta Tuśka — cóż on tam mógł robić?

Porzycki mruży jedno oko.

— Opusnęły ustępi ten...

— Na Długą?

— Może do jakiej pięknej, a mało okrutnej.

Tuśka otworzyła oczy.

— Kto?

— No... nasz mąż.

Ukłóła ją to mocno, iż Porzycki z tak lekkim sercem nazywa Zebrowskiego „naszym mężem“. Nie szło jej tu o męża, który w ten sposób był ośmieszony. Szło tu o niepojętą lekkość, jaka się w tej sprawie w Porzyckim przejawiała, a która szarpała jej sentyment, z jakim znów ona o tej sprawie myślała.

Odpowiedziała więc z dużą dozą zachmurzenia:

— Czy pan mówi o moim mężu?

— No, tak. O panu Zebrowskim.

Nie stracił ani na chwilę fantazji. Zdawał się nie rozumieć nic z tego, co Tuśkę dręczyło.

Śmiejąc się, dorzucił:

— Cicha woda... pani wie. Może coś tego...

Tuśka ściągnęła brwi i uśmiechnęła się ironicznie:

— Prędzej uwierzę, że ten kamień ożył! — odparła, wskazując jakiś kamyk, sterczący w trawie. — Mój mąż nie ma czasu, ani temperamentu na sentymenty.

Porzycki zaśmiał się wesoło:

— Żony o takich sprawach nie wiedzą.

— Żony?

— Naturalnie... one. Tak, jak mężowie nie wiedzą o temperamentach żon. To innym przypada dowiedzieć się co w trawie piszczy. Co? ha?

(Ciąg dalszy nastąpi).

dać mu zupełne zadowolenie wewnętrzne ze swego zawodu. Tylko od nauczyciela, mającego zupełnie możność rozwinięcia całej swej osobowości można żądać idealnego spełnienia obowiązków. Obecnie zachodzi nagła potrzeba dokładnego studium nad chorobami i śmiertelnością w zawodzie nauczycielskim ze statystycznymi wykazami jak najdokładniejszymi. Nasze Towarzystwa lekarskie i pedagogiczne zdobyłyby sobie uznanie całego społeczeństwa, gdyby idąc za tem wezwaniem kongresu londyńskiego, zechciały zająć się organizacją gruntownego studium nad tą bardzo ważną sprawą. Ileż to przykrości i zawodów oszczędzić możnaby nauczycielstwu, rodzicom, młodzieży, gdyby na podstawie takiego studium można było zorganizować środki zapobiegawcze chorobom nauczycieli, uchronić ich samych i rodziny od nieszczęść! Specjalne studia poświęcić należałoby chorobom wybitnie nauczycielskim: chorobom gardła i tuberkulozie.

Usunąć młodzież uczącą się z pod ruinującego jej zdrowie moralnie i fizycznie wpływu wielkiego miasta, pozwolić jej jak najobficiej korzystać z powietrza i światła, następcę jej jak najwięcej sposobności do spostrzegania, samodzielnego myślenia i radzenie o sobie — oto najpiękniejsze zadanie, jakie ma do spełnienia „pedagogia przyszłości“. Anglik dr. Raddie pierwszy przez założenie słynnej szkoły w Abbotsholm spełnił do pewnego stopnia ten ideał. Za jego przykładem poszedł cały szereg pedagogów, zakładając podobne szkoły w Anglii, Niemczech, (dr. Hermann Dietz); Francji i Szwajcaryi.

Działalność tych szkół, ich organizację, ich zalety i wady omówił dziś w sekcji VI. kongresu lond. dr. dr. F. Rose z Londynu, demonstrując swój zajmujący wykład licznymi obrazami skioptycznymi.

U nas nad założeniem takiego „miejskiego ogniska wychowawczego“ (*Landerziehungsheim*) zastanawia się od jakiegoś czasu „Towarzystwo nauczycieli szkół wyższych“, a niezależnie od nich ks. Witold Czartoryski, Kaz. Lutosławski (brat Wincentego) i ks. Gralewski z Warszawy noszą się również z myślą założenia takiego „ogniska“ koło Jarosławia. Głęboka ta w swoim czasie sprawa jakoś w ostatnich czasach ugrzęzła i najprawdopodobniej z powodu braku potrzebnych funduszy nie będzie mogła tak rychło wejść w życie.

Może też powodem niepowodzenia sprawy jest zakreślenie sobie planu na wielką

skale; może ograniczenie się do skromniejszych rozmiarów przyspieszyłoby urzeczywistnienie rzeczy istotnie nowej i istotnie pozytywnej.

W związku z tą sprawą omawiali trzej inni referenci i jedna referentka, mrs. Boy z Edynburga, organizację kolonii wakacyjnych, szkół leśnych (*Waldschulen*) dla piersiowo chorych, obozów wisk, wycieczek po kraju pod kierunkiem nauczycieli i t. d. Pokazuje się, że pod tym względem bardzo jesteśmy jeszcze poza innymi narodami cywilizowanymi: tam każde miasto, każde miasteczko ma zorganizowane kolonie dla dzieci chorych i letniska dla dzieci opuszczonych, szkoły leśne, zład tysiące dzieci chorych wracają istotami zdrowymi i pożytecznymi dla społeczeństwa!

Dr. Franciszek Majchrowicz.

Z pod berła rosyjskiego.

Ruch przedwyborczy zaczyna się ożywiać. W Moskwie odbyła się narada najwybitniejszych przedstawicieli partii „kadetów“ w sprawie wyborów do Dumy, jakoteż zwołania zjazdu partyjnego. Obradowano głównie nad tem, gdzie i kiedy zwołać zjazd.

Niektórzy „kadeci“ uważali, że nader niedogodną rzeczą jest zwołanie zjazdu w Finlandy lub wogóle po za obrębem Rosyi, a to z tego względu, że w takich warunkach będzie bardzo mała liczba uczestników i utrudnione prawidłowe przedstawicielstwo wszystkich oddziałów prowincjonalnych, a zatem i właściwe wyrażenie ogólnego zdania partii o najważniejszych sprawach politycznych chwili bieżącej. Ostatecznie rozstrzygnięcie tej sprawy będzie zależało od decyzji komitetu centralnego w Petersburgu.

Na naradzie uznano za konieczne przyspieszyć zwołanie zjazdu, aby organizacje prowincjonalne mogły z pewnością przystąpić do udziału w kampanii przedwyborczej, mając już dyrektywę zjazdu partyjnego. Milukowski polecono ułożyć tekst odezwy przedwyborczej do ludności.

W ostatnich dniach okazało się, że urządzenie zjazdu w Finlandy wczesniej, jak w połowie września, jest niemożliwe. Wobec tego centralny komitet „kadetów“ zwrócił obecnie uwagę na konieczność przyspieszenia

konferencyj okręgowych. Na razie będą urządzone dwie takie konferencje: jedna dla gubernij północnych, druga dla środkowych. Prócz tego w końcu sierpnia odbędzie się posiedzenie komitetu centralnego z udziałem przedstawicieli komitetów gubernialnych i miejskich. Na konferencyach tych będzie ustanowiony program pierwszego okresu kampanii wyborczej i rozstrzygnięty cały szereg spraw, bez rozważenia których organizacje partyjne nie mogą zacząć czynnej działalności. Ustanowienie ostatecznego programu wyborczego, sprawa bloków i inne ważniejsze sprawy, będą odłożone do zjazdu. Na zjeździe odbędzie się także prawdopodobnie wybory nowego komitetu centralnego.

Przez kilka dni odbywały się równocześnie narady, w których wzięli udział prawie wszyscy przywódcy partii i stwierdzili, że w wielu miejscowościach, zwłaszcza w miastach wśród ludności widoczne jest zobojętnienie do wyborów. Przyjęto cały szereg argumentów, dowodzących, że taki stosunek do wyborów jest zjawiskiem czasowym i musi ulec zmianie pod wpływem energicznej agitacji partii prawicy. W ten sposób za udziałem w wyborach oświadczyli się wszyscy przywódcy grupy pracy, za uchyleniem się od wyborów — znaczna mniejszość uczestników konferencji.

Głównym przedmiotem obrad była sprawa udziału w wyborach. Przywódcy partii poddali krytyce nowe prawo wyborcze i stwierdzili, że w wielu miejscowościach, zwłaszcza w miastach wśród ludności widoczne jest zobojętnienie do wyborów. Przyjęto cały szereg argumentów, dowodzących, że taki stosunek do wyborów jest zjawiskiem czasowym i musi ulec zmianie pod wpływem energicznej agitacji partii prawicy. W ten sposób za udziałem w wyborach oświadczyli się wszyscy przywódcy grupy pracy, za uchyleniem się od wyborów — znaczna mniejszość uczestników konferencji.

Konferencja przyjęła trzecią kompromisową uchwałę, według której partya bierze udział w kampanii wyborczej, wyszukuje wszystkie jej stadya, lecz zarazem pozostawia do uznania organizację miejscowych, w zależności od warunków lokalnych i nastroju szerszych mas ludności, powzięcie takiej lub innej decyzji, mającej na celu interes partii. W sprawie bloków przedwyborczych partya postanowiła je zawierać ze wszystkimi pokrewnymi partjami i organizacjami, do „kadetów“ włącznie.

Jak donosi *Kurier Litewski*, na wsi w gub. wileńskiej w ostatnich czasach kampania wyborcza znacznie się ożywiła. Nastroj jest bardziej opozycyjny, niż podczas wyborów poprzednich.

Białoruska *Hromada* energicznie przystąpiła do agitacji przedwyborczej. Litewska socjal-demokracya jeszcze nie zdecydowała się „czy prowadzić kampanię w gub. wileńskiej, czy też zesrodkować siły jedynie w gub. kowieńskiej“.

Gubernator wileński polecił zarządowi miejskiemu, aby przywódców wyznania reformowanego wnoszących na ogólną listę wyborczą, nie zaś na rosyjską.

Generał-gubernator wileński wyjaśnił, że, na mocy wskazówek prezesa Rady ministrów, należy wziąć pod uwagę, iż II. artykuł ordynacyi wyborczej, traktujący o wyborach rosyjskich w gub. wileńskiej i kowieńskiej, ustanawia dwa warunki, którym muszą odpowiadać osoby, wnoszone na listy przywódców Rosyan. Pochodzenie rosyjskie, albo wyznanie prawosławne, starobrzędowe lub ewangelickie, wzięte oddzielnie, nie jest jeszcze wystarczającym motywem dla zaliczenia do kurji rosyjskiej.

Bezpartyjny komitet rosyjski w Wilnie postanowił zająć się opracowaniem następujących kwestyj: 1. włościńskiej, 2. sądowej, 3. oświaty ludowej, 4. cerkiewnej, 5. samorządu, 6. żydowskiej i 7. ogólnopanstwowej.

Grupa niemiecka „Związku 30 października“, za pośrednictwem swego prezesa zwróciła się do Aleksandra Guczkowa z *ultimatum*, w którym prosi go o kategoryczne oświadczenie, dokąd dąży „Związek“, na lewo, czy na prawo, uprzedzając, że na prawo grupa pójść nie może. Odpowiedzi dotychczas nie otrzymano.

Według informacji dzienników petersburskich, w ministerstwie spraw wewnętrznych przystąpiono już do wyznaczenia daty wyborów do Dumy. Najpierw wybory odbędą się w Petersburgu i Moskwie, a później we wszystkich miastach gubernialnych jednocześnie.

Wieczernaja Zaria stwierdza, że o ile pomiędzy pierwszą a drugą Dumą we wszystkich kancelarych ministerjalnych prowadzone gorączkową pracą około układania nowych projektów praw, o tyle teraz, pomiędzy drugą a trzecią Dumą zapanowała zupełna cisza.

„Wszystkie prace prowadzone wstrzymano — píše gazeta — a wstrzymano dlatego, że czekają na wyjaśnienie no-

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

MROK NA SZCZYTACH.

(Z francuskiego).

(*L'Ombre s'étend sur la montagne.*
Edouard Rod).

XIV.

(Dokończenie).

Koncert powtórzył się jeszcze przez następnych trzy dni. Asmadi snuł się wokoło domu, aby słyszeć: dyletantyzm jego śledził zarazem wrażenia sztuki, teozofia, czuł, że nigdy w podobnym stopniu nie dozna i najdrobniejsze fazy rozwiązania dramatu, który odkrywał się przed jego oczami. Co do pana Jaffé, którego wiecznie obudzone ciekawości nie mogło sparaliżować żadne wzruszenie, słuchał, a potem biegł notować, jak umiał najlepiej, te melodie, niepodobne do żadnej innej muzyki. Może kiedyś ogół je pozna.

Wyrażały one w mowie przystępnej dla każdego uczucie, którego siła w puch rozbiłaby wszelkie formy rozmowy. Czułe, wynowne, namiętne, rozdzielające otwierały jakby szluzę dla niewypowiedzianej miłości, w której upodobały sobie dwa serca nie wynurzające się nigdy dostatecznie jedno przed drugim. Tę melodyjną wibrowały jak subtelne wyrazy, które nigdy wymówione nie były, a których echo jednakże się nie zatraciło.

Jeżeli przyćmione zmysły Ireny odczuwały tę muzykę, mogłaby zrozumieć, że tajemnie miłości i śmierci nie wyjaśnia się tylko wtedy, gdy raz się spotka. Znajdując się obok siebie razem w chwilach skonanania, gdy jedno czuje, że ostatnie technienia życia uchodzą, a drugie pragnie daremnie przełać w to wyschnięte źródło fale nadmierne krwi swojej, wtedy się rozumie, co znaczy umierać. Życie, ze swoim zwykłym trybem, hałasem, roztrągnięciem, z otaczającymi blahymi przedmiotami i nieustającym ruchem, tworzy zawsze pewne nierówności pomiędzy sercami, choćby najbardziej zespolonemi. Śmierć je zmiata tak samo, jak wichur wyrównuje piaski w przelocie. Wokoło łoża, nad którym ona skrzydła swoje rozciąga, niema już miejsca na nic innego, prócz miłości...

XV.

Amanti spiewał raz jeszcze: ostatni jego śpiew był melodią nieskończenie łagodną bez huntu i rozpacz. Bolesny temat wracał w rozmaitych tonach, jak łkanie, lub rozwijał się z uroczystą powolnością, jak skarga, która niema nadziei żadnej ulgi lub ukojenia. Chwilami cała sorya nut bardziej wymownych odrywała się z tej przędzy, jak okrzyk boleści i nie przeciągając się, wracała do skargi powolniejszej i łagodniejszej.

Zawsze ci sami słuchacze znajdowali się w pokoju: Anna-Marya, której młoda, nieświadoma dusza przezuwała bezgraniczną boleść wyrażoną przez tony, i dziwiła się może stojąc nad tą przepaścią; pan Jaffé z suchymi oczami i sztywnym wzrokiem, śledzący w umyśle swoim wrażenia przeciągających się wzruszeń; Asmadi, który dnia tego postąpił aż na próg pokoju konającej i był świadkiem ostatniej rozstrzygającej sceny.

Lysel, grając, myślał o przeszłości: wywołane jego melodią wspomnienia, przesunęły się w jego umyśle, jak refleksy na wodzie, sprowadzając obrazy zupełnie różne od tej, która gasła w jego oczach.

Przypominał sobie Irenę, gdy spotkał ją po raz pierwszy, wtedy, gdy ma się okazała, jak anioł pocieszyciel, to znów w jej prywatnym saloniku, gdzie witała go pięknym, poważnym usmiechem; nad brzegiem lodowca, z rękami pełnymi alpejskich kwiatów, które zebrała dla niej, a także w innych chwilach, mało różniących się od tych, które sobie przypominał i których umysł jego nadto roztrągnięty, nie zanotował sobie dokładnie. Ale przedewszystkiem ujrzał ją w myśli pod bukowymi drzewami w Interlacken, tego letniego poranku, w którym po raz pierwszy przeznał, domyślił się dotkliwego źródła cierpienia, które kryła pod swoją miłością i pod kasztanowemi drzewami w Saint-Cloud, owego jesiennego wieczora, podczas ostatniego ich widzenia się przed jego wyjazdem do Ameryki. Ten wyraz „ostatnie“ dźwięczał mu w myśli wraz z tematem muzycznym, który zdawał się go powtarzać, a jednocześnie, obok tej biednej twarzy, już tak bardzo podobnej do tej, którą Giotto uniesmiertelniał na ścianach starego kościoła, występowały owe inne twarze, podobne do niej, a różniące się, jak odbicia tego samego wzoru, ale wszystkie promieniujące urodą, życiem, siłą i młode jeszcze i tak bardzo kochane. I wtedy, śpiew jego symycka począł wołać z rozpaczliwym wyrazem, gdy usta jego szeptały mimowoli słowo, którego słyszeć nie chciał wówczas, w gestwinach parku Saint Cloud:

— *Adieu!... Adieu!...*

Irena wydawała się spokojna, z zamkniętymi oczami, z przyspieszonym, ale prawie regularnym oddechem. Przy ostatnim, rozpaczliwym okrzyku, wydanym przez kwintę, podniosła zwolna powieki i szepnęła złamanym głosem, który niepodobny już był do jej zwykłego głosu:

— Przypominasz sobie... nasze przechadzki?...

Usłyszała i zrozumiała! — Nawet wspomnienia wyrażone tonami skrzypiec, wchodziły jeszcze w jej umysł, w którym życie zamierało! — Widma dni minionych ją także otaczały... Lysel uczył, że serce mu zamiera; sinyczek wypadł mu z ręki; zbliżył się do tej, która przywoływała go spojrzaniem tak blizkiem zgasnięcia na zawsze.

— Mój biedny przyjacielu! — szepnęła jeszcze głosem bardziej słabym i bezdźwięcznym.

Wszyscy inni szukali się oczami: Asmadi usunął się niezauważnie; pan Jaffé zbliżył się do Anny-Maryi, która płakała w ciemnym kąciaku.

Irena i Lysel pozostali sami, sami i spokojni, bardziej zbliżeni, niż pod bukami w Interlacken lub kasztanami w Saint-Cloud, tak blizy siebie, jakimi nie byli w żadnej z chwil wywołanych przez muzykę, tak zjednoczeni, tak połączeni duszami, że spływały one w jedną. Było tak, jak gdyby wszystkie fałszywe tony ich miłości się zacieraly, jak gdyby dysonanse same z siebie się wygładzały, a miłość wracała do praw boskiej harmonii. Marzenia ich niedające się pogodzić z rzeczywistością, to marzenie przywiązania utworzone i wzmocnione jej własnymi żywościami, bez innych więzów, prócz tych, które ona sama utkała, to wyznanie rzucone życiu, ten miraż nadpowietrznego zamku, zamku w mgłach gestych lub na lodzie, to wszystko urzeczywistniało się teraz, jak gdyby nagle osiągnięte. Rozłączeni tyłu przeszkodami, przez czas tak długi, należeli do siebie i wrót wieczności; albo raczej, byli tylko jedną istotą, której duch, zdawało się, że powinien zgasnąć jednocześnie.

W oczach pana Jaffé, Anny-Maryi, Lysel pochylił się nad Ireną i czoło jej ucałował. Było to całkiem proste: wyrozumiałość, serdeczność, dobroć, promieniowała jak światło niebiańskie. W tym pokoju, w którym dawniej śpiewaczka Girolama pomściła falami krwi obrazę wyrządzoną dumie ich pana, nie było już miejsca na zale i na nienawiść, tylko na miłość i prawdę. Prawdę!

Ten wyraz, który tak przesładował Irenę, jak najbardziej niedoścignione marzenie przez lat tyle, wśród których miłość jej błędziła na oślep pośród ciemności życia, ten wyraz był ostatnim, który wrócił na jej usta. Szepnęła:

— Prawda...

Jaki wzrok byłby w stanie przejrzeć tajemnice ukryte, w oczach umierających? Wyrazy wymykają im się czasami, odkrywając tak jasną świadomość wszystkiego, co ich otacza, tak dokładną pamięć tego wszystkiego, co wypełniło dni ich życia, tak głębokie zrozumienie istot, których ukochane oblicza pochylają się nad nimi!

Ale są to wyrazy bez związku, podobne do oderwanych tonów melodyi wygrywanej na instrumencie na pół rozbitym. Tak samo, jak te oderwane tony nie są wstanie oddać zatraconej frazy muzycznej, wyrazy owe nie zdołają wysłowić zaćmionej myśli, która wkrótce rozproszy się w cieniach noey; a ci, którzy śledzą bieg tej myśli, pochyleni nad czołem, na które cień śmierci zapada, nie będą nigdy zupełnie pewni, że ją zrozumieli.

W tym przypadku jednakże, wyraz jedyny, który Irena powtarzała, posiadał tak jasne znaczenie, że nikt omylić się nie mógł. Prawda odzwierciedlała się w oczach Ireny, życia dodawała ostatnim ich błyskom, przeniknęła jak promień aż do zbolalego jej serca, które tak odebrać na własność pragnęła, pościągła ku światłu tę istotę świetlaną, którą życie zaciemniło...

Lysel ukląkł i ujął jej rękę.

— Prawda? — rzekł — ależ ona nas otacza, oślepia, pochłania!

Przejęci instynktownym uniesieniem serca, Anna-Marya i pan Jaffé zbliżyli się razem i stanęli poza Lyslem; i pan Jaffé złożył mu delikatnie rękę na ramieniu, jakby przyjaznym ruchem.

Raz jeszcze oczy Ireny podniosły się na nich; widząc ich połączonych w zgodzie, w której ostatecznie kończyły się rozwiązywać próżne i daremne starcia życiowe, zwolna się zamknęły.

Skoro otwarły się na nowo, światło ich zgasło: mętne i bezbarwne, zatoczyły koło i oddech nagle zamarł.

Śmierć triumf odniosła wraz z Miłością i Prawdą, jak gdyby ona jedna posiadała dar pogodzenia ich razem.

K O N I E C.

wego składu Dumy, jako naturalnego następcy nowego prawa wyborczego.

„Twórczość prawodawczą trzeba będzie niewatpliwie zharmonizować z tonem, jaki zapnie w trzeciej Dumie. Przy pożądanym dla biurokracji składzie Dumy, niektóre projekty ministerjalne okazały się zbyt „liberalnymi“, jeżeli zaś skład Dumy będzie „niezdolny do pracy“ — wtedy co? Powtórzy się ta sama historia, co przed pierwszą Dumą. Przecież i wtedy żadnych projektów praw nie przygotowano, i wtedy sytuacja była niewiadomą.“

Z Kalisza donoszą, że aresztowano tam p. Suchorzewskiego, b. posła do pierwszej Dumy państwowej. — Powód aresztowania dotąd nieznany. Wogóle należy teraz oczekiwać represyj osobistych w łonie demokracji narodowej.

Znanego w Warszawie inżyniera, Stefana Tymowskiego, po 17 miesięcznym więzieniu wysłano etapem do centralnego więzienia w Moskwie.

Ministerstwo komunikacji zawiadomiło dyrekcję kolei Nadwiślańskich, że z powodu wycofania ochrony wojskowej na kolejach, zezwala, a nawet nakazuje utworzyć własną straż ochronną na miejsce odwołanej siły zbrojnej. Kredyt na utrzymanie straży kolejowej wyznaczony będzie dla każdej kolei w sierpniu r. b. Zandarmerya zażądała, aby na strażników kolejowych przyjmowano wyłącznie prawosławnych.

Gubernator lubelski zatwierdził ustawę Związku „Tow. oświaty ludowej chełmskiej Rusi“. Do Związku tego należeć mogą tylko Rosyjanie bez względu na zajmowane przez nich stanowiska, pochodzenie i płeć. Celem Związku jest szerzenie oświaty wśród chełmskich Rusinów.

Synod postanowił utworzyć katedrę czwartego wikarego przy metropolii petersbursko-ladoskim, powierzając w jego ręce zarząd zachodnio-europejskiej cerkwi prawosławnych. Miejscem urzędowania jego będzie Rzym. Nazywać się on będzie biskupem kronsztadzkiem.

Nowa ustawa imigracyjna Stanów Zjednoczonych.

Z d. 1 lipca b. r. weszły w życie przepisy nowej ustawy imigracyjnej Stanów Zjednoczonych, pod wielu względami odmienne od dawnych.

Postanowienia wstępne podwyższają podatek imigracyjny z dwóch dolarów na cztery dolary od głowy. Do uiszczenia podatku jest obowiązany każdy wychodzący, wstępujący na terytorium Stanów Zjednoczonych, a odpowiedzialność za opłatę ponoszą Towarzystwa przewozowe, na których okrętach cudzoziemcy przybywają. Od opłaty podatku wolni są cudzoziemcy, bawiacy przejazdem na ziemi amerykańskiej, dalej ci, którzy przed przybyciem do Stanów Zjednoczonych przybywali przynajmniej przez rok w Kanadzie, nowej Funlandyi, w Meksyku lub na Kubie, osoby przybywające z kolonij Stanów Zjednoczonych oraz przejezdni, którym inne ustawy nie przeszkadzają w chwilowym pobycie na ziemi amerykańskiej.

Nowa ustawa wzbrania wstępu wychodzącym następujących kategorii: 1. osobom umysłowo i nerwowo chorym, albo takim, które w ciągu ostatnich lat czterech doznały epilepsji lub zapadły na choroby umysłowe lub nerwowe, a także osobom, które w życiu swem uległy dwukrotnie takim przypadkowym chorobom; 2. osobom bez środków do życia, takim więc, co do których zachodzi obawa, że staną się ciężarem dobroczynności publicznej; 3. zebrałom zawodowym; 4. osobom piersiowo chorym, a także osobom dotkniętym jakąkolwiek chorobą zakaźną, niemniej też osobom, o których lekarz orzeknie, że wskutek wad fizycznych lub umysłowych nie będą w stanie zajmować się regularnie pracą zawodową; 5. osobom, skazanym za zbrodnie lub przestępstwo czei pozabawiające, a także osobom, choć nie skazanym, ale przyznającym się do tego, że spełniły takie przestępstwo lub zbrodnie; 6. anarchistom i zwolennikom wielożonstwa, oraz takim, którzy pierają obalenie rządu amerykańskiego lub innych rządów, zabijanie urzędników i zniechęcenie porządku prawnego; 7. kobietom notorycznie niemoralnym, lub przybywającym do Stanów Zjednoczonych w celach niemoralnych; 8. osobom „zakontraktowanym“ t. j. takim, które zostały zniewolone do wyjazdu przez pisemne lub ustne, albo też drukowane kontrakty, lub obietnice, iż otrzymają w Stanach Zjednoczonych stałe zajęcie; 9. osoby, co do których okaże się w ciągu pierwszego roku pobytu w Ameryce, iż były „zakontraktowane“, zostaną wydalone. 10. Wzbrania wstępu na ziemię Stanów Zjednoczonych osobom, których przyjazd do Stanów Zjednoczonych będzie całkowicie lub częściowo opłacony przez osobę trzecią, a szczególnie osobom, których przyjazd będzie opłacony

przez jakąś korporację, stowarzyszenie, związek, władzę gminną lub rządową.

Co do wychodźców politycznych, to jeśli oni nie należą do kategorii wyżej wymienionych i nie można im zarzucić niczego, co przynosiłoby hańbę, to wstęp do Stanów Zjednoczonych nie może im być zabroniony.

Osobne paragrafy ustawy normują bardzo dokładnie legitymacje, jakie towarzystwa przewozowe mają składać za wychodźców. Dokumenty te powinny zawierać następujące daty: pełne nazwisko imigranta, wiek, płeć, stan: małżeński czy wolny, zawód albo zajęcie, wskazówkę, czy umie pisać i czytać, narodowość, wyznanie, ostatnie miejsce zamieszkania, nazwiska i adresy najbliższych krewnych w kraju, z kąd cudzoziemiec przybywa, port wyładowania, cel podróży i t. p. Inne rubryki zawierają wiadomości, czy posiada kartę okrętową i kolejową aż do celu podróży, czy koszt przejazdu opłaca sam, czy nie opłaca go za niego jakaś inna osoba, korporacja, gmina lub rząd, bo to zakazane; czy posiada 50 dolarów kapitału, lub jeżeli posiada mniej, dokładną wiadomość, że udaje się do krewnego lub przyjaciela, a w takim razie znowu dokładne nazwisko i adres odpowiedniej osoby; czy znajdował się kiedy w więzieniu lub w schronisku dla ubogich, czy korzystał ze wsparcia publicznego, czy przybywa wskutek oferty lub kontraktu, czy jest zdrowy duchowo i cielesnie i t. p.

Najważniejszą zmianą w dotychczasowych przepisach tworzą postanowienia co do osób „zakontraktowanych“. Ustawodawca chciał tam zapobiedz, by przemysłowcy amerykańscy nie mogli sprowadzać do Stanów Zjednoczonych taniego robotnika wtedy, gdy sami wejść w zatarg ze swoim personelem robotniczym. Rzecz jasna, że bezwzględnie stosowanie podobnego przepisu byłoby niemożliwe. Nauczyciele, artyści, śpiewacy, osoby duchowne oraz specjalna usługa domowa z natury rzeczy wyjeżdżają do Ameryki wtedy, gdy upewnią się przedtem, że mogą znaleźć tam zajęcie. To też przepis uzupełniający robi wyjątek dla tych kategorii wychodźców. Ścisłe wszakże rozgraniczenie różnych zawodów była niekiedy trudna i niezawodnie w praktyce zależeć tu będzie wiele od interpretacji organów wykonawczych. Powstał n. p. już obecnie spór, czy litograf jest artystą, czy nie. Opinie pod tym względem wypadły sprzecznie. Liczne spory wywołało również postanowienie, iż rzemieślnicy mogą być sprowadzeni za kontraktem, gdy wszyscy krajowi rzemieślnicy danego zawodu są zatrudnieni i gdy okaże się brak rąk roboczych. Jakże stwierdzić można, że „wszyscy“ rzemieślnicy są zatrudnieni? Każda przecie chwila w takich sprawach zmieni już może położenie.

Ta niemożliwość kontroli otwiera oczywiście furtkę nadużyciom, których chyba nie zabraknie przy stosowaniu nowych przepisów. Interes miejscowych przemysłowców będzie mógł bez wielu wysiłków i ofiar ubezpieczyć się przed interpretowaniem ustawy w duchu korzystnym dla imigrantów. Tem usilniej też bacznie należy, by agenci werbunkowi nie wprowadzali naszych robotników i rzemieślników w błąd fałszywym przedstawianiem rzeczy i obietnicami wprost z nową ustawą imigracyjną sprzeczniemi. Łatwo wyobrazić sobie, na jakie rozczarowanie narazić się mogą nieopatrzni wychodźcy.

Ku chlubie Stanów nadmienić jeszcze wypada, że wspomniana nowa ustawa utrudnia wprawdzie imigrację, jednakowoż stara się też wynagrodzić troskliwszą niż dotąd opieką nad imigrantami, którym dozwolono wstąpić na ziemię amerykańską. Pod tym też względem jest bil, o którym mowa, stanowczym krokiem naprzód w duchu humanitarnym.

Położenie w Maroku.

Francuski parowiec „Anatolie“, który dnia 9 b. m. opuścił Casablancę, przywiózł wiadomość, że w ów dzień przyszło pod miastem do walki, która w chwili wyjazdu okrętu jeszcze trwała. Francuska konna znajduje się w odległości 10 klm. od Casablanka. Miasto to jest zupełnie zniszczone. Niema ani jednego sklepu, ani domu, który nie byłby zrabowany. Na ulicach ciągle jeszcze leżą zwłoki krajowców, mimo, iż wiele już usunięto. Obawiają się wybuchu epidemii.

Koelnische Zeitung dowiaduje się, że w plondrowaniu Casablanki najgorliwszy udział brały regularne wojska marokańskie. Poczta niemiecka jest zdemolowana. Brakuje bardzo wiele pieniędzy i znaczków pocztowych. W banku państwowym zrabowano 60.000 pesetów, w innym banku 25.000 pesetów. Wszystkie magazyny europejskie ograbiono. Również dom niemieckiego konsula zrabowano i zburzono. Oddziały wojska francuskiego, które już wyładowały, staczają bez przerwy utarczki z Kabyłami, podchodzącymi pod miasto. Dotąd poległo 3000 krajowców. Straty wojska francuskiego są podobno także znaczne.

Wedle późniejszych doniesień 3000 Maurów zaatakowało pod murami miasta generała Drouda, lecz cofnęło się po licznych stratach, zadanych im przez artylerję.

W Tangerze głoszą, że wojska francuskie przed osadzeniem Casablanki musiały stoczyć poważną walkę uliczną z krajowcami.

Ostatnia depesza, jaką z Casablanki otrzymano w Paryżu, opiewa: Kobiety pod wodzą siostry konsula angielskiego pielęgnują z poświęceniem rannych w konsulacie. Stan rannych jest dobry. Wojsko trzyma się doskonale. „Du Chayle“ odpłynął do Doki i Mogador.

Bombardowanie Casablanki sprawiło w Fezie wielkie wrażenie. Sultan kazał oświadczyć francuskiemu konsulowi, że jest oburzony haniebnymi czynami, popełnionymi względem Europejczyków, że udzieli wszelkiego zadośćuczynienia, zwłaszcza, że usunie baszę Casablanki i ukarze winnych.

Do Tangeru przybył angielski parowiec i przywiózł 400 zbiegów przeważnie Żydów. Z Fereol odpłynął do Casablanka krążownik hiszpański „Munant“.

Większość dzienników paryskich z zadowoleniem podnosi dzielne stanowisko wojsk marynarskich w Casablance, widząc w tem dowód, że antimilitarne agitacje nie osłabiły dzielności i bitności armii francuskiej, o co się obawiali wszyscy prawdziwi i szczerzy patrioci.

W Mazaganie, gdzie gubernator prowadzi akcję, panuje spokój, ale każdej chwili można się obawiać rozruchów.

Rabat nastąpiło widoczne polepszenie się sytuacji. Na równi z Europejczykami także i ludność miejscowa obawia się szeregów okolicznych i ich napadu.

Wedle zawiadomienia wydanego przez hiszpańskie ministerstwo spraw zewnętrznych, piechota i kawalerya hiszpańska wyruszyła do Marokka.

Jako uderzający szczegół zaznaczyć należy, iż prasa niemiecka i to bliska ks. Buelowi, podnosi przeciw Francji ciężkie zarzuty z powodu energii, jaką rząd francuski rozwinął w Marokku.

Dzienniki niemieckie piszą, że położenie rzeczy w Casablance jest straszliwe, że Francuzi niczego nie osiągnęli swemi okrucieństwami, ponieważ nie zdołali nawet zabezpieczyć życia cudzoziemcom w Casablance. Liczba wojsk francuskich jest niedostateczną, okręty francuskie wystrzelały wszystką amunicję, Marokańczycy, gdy zechcą, mogą Francuzów wyprzeć z Casablanki. Ulice miasta są zasłane trupami, które rozkładają się i zanieczyszczają powietrze, tak, iż epidemia wybuchnie napewno. Francuzi przed bombardowaniem powinni byli zgromadzić znacznie większą ilość wojska nie tylko w Casablance, ale także w innych miastach portowych.

Te głosy krytyki, tak szybko odzyskujące się po zapewnieniach, że cokolwiek Francja uczyni dla ubezpieczenia pokoju w Marokku, będzie dobrem — wywołały pewną konsternację w Paryżu.

Dysonansem nazwać można również głosy prasy angielskiej, która wyraża oburzenie z powodu, że Niemcy popierają Marokańczyków. Morningpost w artykule: *Germany's role in Islam* oświadcza, że Niemcy odgrywają rolę niebezpieczną, protegując Mahometan; że nie powinny zbyt licznie na przyjaźń rosyjską i jeżeli pragną szczerze wyrwać się z osobnieniam w Europie, to w kwestyi marokańskiej niechaj nie odgrywają roli dwulicowej.

Zaczynają więc zwolna zarysowywać się jednak kontrasty na tle powszechnej, jak na pierwszą wiadomość o wypadkach w Casablance twierdzono, harmonii mocarstw związanych traktatem w Algeiras.

KRONIKA.

Lwów, 12 sierpnia.

Kalendarz.

Wtorek (13 sierpnia):
Hipolita m. — Rosława. — Jewdokima.
Wschód słońca o godzinie 4:12 rano, zachód słońca o godzinie 6:46 po południu.

— **Mianowania.** Najj. Pan zamianował szefa biura przydziałnego w Namiestnictwie we Lwowie, starostę Stanisława Grodzickiego, oraz sekretarza ministerjalnego w Ministerstwie obrony krajowej dr. Stanisława Okęckiego, radcami Namiestnictwa w Namiestnictwie galicyjskiem.

— **Z seminaryum żeńskiego p. A. Rychnowskiej.** Dyrekcja seminaryum żeńskiego zawiadamia osoby interesowane, że z początkiem roku szkolnego 1907/8 otwiera rok III. dla kandydatek zawodu nauczycielskiego. Wpisy na wszystkie trzy lata nauki odbywać się będą w ostatnich dniach b. m. Równocześnie z początkiem 1907/8 r. założoną będzie przy rzeczonym seminaryum wzorowa szkołka ćwiczeń. Zgłoszenia do tej szkółki (dzieci do

8 r. życia) przyjmuje dyrekcja seminaryum codziennie w godzinach popołudniowych w budynku zakładu (Lwów, ul. Chorążczyzny 1. 15).

— **Nadzwyczajne walne zgromadzenie Towarzystwa Politechnicznego** odbędzie się we środę, dnia 14 b. m., w sali Towarzystwa o godzinie 6 wieczorem.

— **Wpisy do seminaryum nauczycielskiego** męskiego we Lwowie odbędzie się w dniach 29, 30 i 31 b. m.: w ostatnim dniu tylko przed południem. Kandydaci, zgłaszający się na kurs przygotowawczy i rok I., mają przedłożyć: 1. metrykę chrztu (urządzenia) na dowód, że ukończyli 14 względnie 15 rok życia; 2. świadectwo zdrowia, wystawione przez lekarza powiatowego (dzielnicowego) na przepisany formularz; 3. ostatnie świadectwo szkolne; 4. kartę wpisową w dwóch egzemplarzach; 5. w razie przerwy w naukach świadectwo moralności.

Na rok I. może być przyjętych tylko kilku jeszcze uczniów. Pierwszeństwo mają kandydaci z ukończoną klasą IV. szkoły średniej. Postęp niedostateczny z języka łacińskiego i greckiego nie stanowi przeszkody. Kandydaci tej kategorii uwolnieni będą od wstępnego egzaminu, muszą się jednak poddać próbie słuchu muzycznego. Ukończenie trzeciej klasy wydziałowej uprawnia również do wpisania się na rok I., tacy jednak kandydaci muszą się poddać ścisłemu egzaminowi ze wszystkich przedmiotów, których się uczy na kursie przygotowawczym.

Do zgłoszenia się do egzaminu wstępnego na kurs przygotowawczy uprawnia trzecia klasa wydziałowa, albo klasa druga szkoły średniej, ukończone z dobrym postępem. — Uczniowie, którzy się kształcili w miejscowości, gdzie szkoła wydziałowa nie istnieje, mogą być dopuszczeni do egzaminu wstępnego na podstawie ukończenia najwyższej klasy szkoły ludowej tego typu, jaki w danej miejscowości się znajduje.

Egzaminy wstępne rozpoczną się dnia 2 września b. r. o godzinie 8 rano.

Na rok II., III. i IV. będą przyjęci z powodu przepelnienia tylko uczniowie zakładu.

Wpisy do obu szkół ćwiczeń przy seminaryum odbędzie się w tym samym terminie. Już przy wpisie ma każdy uczeń, od opłaty szkolnej jeszcze nie uwolniony, albo złożyć opłatę za pierwsze półrocze w kwocie 4 koron, albo wniesić za pośrednictwem dyrekcji prośbę do Rady szkolnej krajowej o uwolnienie od tej opłaty i przedłożyć należyte poparte świadectwo ubóstwa.

— **Termin zgłoszeń do bursy** Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń urzędników prywatnych (im. Jerzego hr. Dunin-Borkowskiego) we Lwowie przedłuża wydział centralny tego Towarzystwa do dnia 20 b. m. z powodu zwiększenia miejsc w tej bursie. Przyjęci do bursy mogą być tylko synowie, względnie siostry urzędników prywatnych, w pierwszym rzędzie członków, lub emerytów Towarzystwa, uczniowie gimnazyjów, lub szkół realnych. Podania o przyjęcie do bursy przyjmuje wydział centralny Towarzystwa (Lwów, hotel George'a), który też podaje bliższe warunki.

— **Zasilek dla młodzieży rękodzielniczej.** Magistrat m. Lwowa ogłosił konkurs na udzielenie z fundacji ś. p. Emilii Dębkowskiej dla młodzieży rzemieślniczej, zasiłku w kwocie 200 k. dla jednego rzemieślnika, celem umożliwienia mu rozpoczęcia samodzielnego wykonywania zarobkowości. Podania do 30 września b. r.

— **Ślub panny Maryi Rolle,** córki ś. p. dra Antoniego J. i Idalii z Zaszczyńskich, z p. Stanisławem Wnorowskim, odbył się wczoraj w kościele św. Mikołaja.

△ **Pożar.** W noc z soboty na niedzielę po godzinie 3 nad ranem wybuchł w fabryce dachówek p. Lewińskiego przy ul. Krzyżowej groźny pożar, ofiarą którego padły dachy nad kotłownią i częścią gmachu hali maszyn. Dzięki energicznej akcji ratunkowej, z jaką pospieszyła miejska straż pożarna, ogień nie przybrał poważniejszych rozmiarów. Szkada wynosi około 5.000 kor. i była ubezpieczona.

Jak stwierdzono, pożar wybuchł pod schodami między kotłownią a halą maszyn, gdzie znajdowało się wiele odpadków drzewnych. Przyczyna pożaru nie jest jednak znana.

△ **Zgubiono:** w gmachu głównej poczty pulares z kwotą 50 kor.

△ **Oszust.** Hr. Ryszczewska oskarżyła wczoraj w policyi lokaja Nikifora Semenowa o wyłudzenie 92 kor. pobranych rzekomo na wyrobienie sobie pasportu. Semenow znikł ze Lwowa bez śladu.

△ **Sam się złapał...** Ze Stanisławowa nadeszła onegdaj do tutejszej policyi wiadomość, że przytrzymał tam niejakiemu Jerzemu Daniluka, ściganego listami gończyni z powodu dokonanej sprzeniewierzenia kilkuset kor. na szkole jednej z tutejszych firm. Ponieważ jednak tenże Daniluk, zasądzony za to sprzeniewierzenie, odbywa właśnie obecnie w więzieniu tutejszego sądu krajowego karę 6-miesięcznego więzienia, policya na podstawie dotychczas przeprowadzonych dochodów przypuszcza, że przytrzymał w Stanisławowie nazwiska się właściciel w Szaryptur i jest tym, który przed niedawnym czasem wraz z Schwazerem zbiegł z więzienia tutejszego sądu karnego. Po-

licya tutejsza, celem sprawdzenia tożsamości osoby, zażądała fotografii aresztowanego.

△ Śmiertelny wypadek. Paulina Drodźna, służąca u pp. Kahane, zamieszkałych przy ulicy Jagiellońskiej 1. 15, chcąc zagrześć mleko na maszynie spirytusowej, manipulowała tak nieostrożnie ze spirytusem, iż zapaliła na sobie ubranie i odniosła znaczne obrażenia. Przewieziona do szpitala powszechnego przez pogotowie Towarzystwa ratunkowego, które udzieliło jej pierwszej pomocy, zmarła tam wkrótce wśród strasznych męczarni.

△ W rzeczywistości przy ul. Gazowej 1. 6 wyskoczył wczoraj w nocy w gorące jakieś terminator stolarski niewiadomego na razie nazwiska, z okna parterowego, przyczem złamał nogę i stracił przytomność. Stacyja ratunkowa odwiezła go w stanie groźnym do szpitala powszechnego.

△ Niewierny kochanek. Marya Szaprajk doniosła dziś policyi, że kochanek jej Michał Guła, który był „na jej utrzymaniu”, zabrał jej całą garderobę i zbiegł ze Lwowa. Jak się obecnie okazało, Guła jest żonaty.

△ Kronika policyjna. Za kradzież pularesu z kwotą 17 kor. w jednym z szynków przy placu Strzeleckim na szkodę Michała Hawryszkiewicza aresztowała wczoraj policya niejakiego Antoniego Posatego.

P. Rozalia Weiss doniosła policyi, że służąca jej Anna Mandziukówna skradła przy jej szkodzie dwie łyżeczki srebrne i 8 kor. w gotówce, zbiegła ze służby.

P. St. Zakrzewskiemu skradziono rower, pozostawiony na chwilę przed sklepem Schaffa, przy pl. Trybunalskim.

Dziś przed południem aresztowała policya we Lwowie 27-letniego Ignacego Wajdowicza, który wraz ze Stanisławem Urbańskim, Ignacym Krzyżanowskim i Mikołajem Karasińskim, dopuścił się kradzieży 16.000 kor. na pocztę w Buczaczu, o czem swego czasu obszernie pisaliśmy. Wajdowicz po spełnionej kradzieży zbiegł z Buczacza do Czortkowa, a następnie do Lwowa, gdzie go wreszcie przytrzymało.

— Zmarli w ostatnich dniach: we Lwowie, dr. Stanisław Hahn, adwokat krajowy, w 52 r. życia; Marya z Jeleńskich Janeczura, wdowa po adwokacie krajowym, w 49 r. życia; Piotr Komarnicki, kontrolor magistratu, w 56 r. życia; Paweł Borsuk, właściciel realności, w 87 r. życia;

w Krakowie, Marya z Gorczyńskich Markuszewska, właścicielka dóbr ziemskich, w 60 r. życia; Agrypina z Kroguleckich Uszewska, wdowa po referendarszu m. Krakowa, w 78 r. życia.

— Aresztowanie defraudanta. Z Krakowa donoszą: Franciszek Cwik, *recte* Cwikowski, 27-letni stróż nocny z Wadowa, został w sobotę wysłany na pocztę w Płaszowie, w celu podjęcia 2.380 koron na rzecz księdza proboszcza w Ruszczy. Cwikowski rzeczywiście kwotę ową pobrał, lecz postanowił natychmiast zbież do Ameryki. Długa wózka posłańca zaniepokoiła proboszcza i wzbudziła podejrzenie; odwołał się więc o pomoc do pobliskiej żandarmerii. Żandarmeria zawiadomiła o tem krakowską dyrekcję policyi, a ta wysłała na stację kolejową w Krakowie dwóch agentów, którzy defraudanta aresztowali i umieścili w aresztach „pod Telegrafem”. Cwikowski miał zamiar koło Kocmyrzowa przedostać się za granicę. Przy aresztowanym znaleziono 2.379 koron.

— Ucieczka posłubna. Przed sześciu miesiącami przyjechał z Królestwa do Poturzyce (powiatu sokalskiego) 26-letni F. Kurach, rodem z Kijowa. Tam poznał młodą córkę kupca R. K., a w ostatnich tygodniach zawarł z nią związek małżeński. Młodzi małżonkowie otrzymali od teścia, kupca, 9000 koron, z którymi to pieniędzmi wybrali się w podróż do Ameryki, gdzie mieli założycie samodzielny interes. Podczas podróży za morze zatrzymali się dzień w Krakowie i tu nagle młodej małżonce mąż zniknął, zabrawszy z sobą wszystkie jej pieniądze i biżuterję. Opuszczona żona, pozostawiona na bruku, bez grosza, udała się o pomoc do tamtejszej policyi, lecz wszelkie kroki, przedsięwzięte w celu odszukania męża, pozostały bezowocne. Dyrekcja policyi w dalszym pośpiechu za zbiciem wysłała listy gończe do wszystkich miast portowych Prus i Austrii.

— Strejki. W fabrykach tkackich okręgu Bielsk-Biała wybuchł strejk, który objął 15 warsztatów. Strejkuje około 1.000 robotników. Żądają oni podwyżki płacy.

Ruch strejkowy w fabrykach sukna w Bernie morawskim ukończył się. Rokowania doprowadziły do rezultatu. Robotnicy uzyskali zmniejszenie czasu pracy do 58 godzin tygodniowo i podwyższenie płacy.

— Zuchwały napad w automobilu. Policyi wiedeńskiej udało się już wysledzić sprawcę napadu w automobilu na kupca Krausa, o czem donieśliśmy w sobotę. Mianowicie w piątek zgłosił się do policyi w Wiedniu jakiś artysta, który oświadczył, że sądząc po opisie zbrodniarza, podanym przez pałacza Krausa, Mahringera, znajduje się w Wiedniu osoba prawdopodobnie identyczna z indywidualum, które wykonało zamach na Henryka Krausa w

automobilu. Policya zaczęła poszukiwać owego człowieka, ale go nie znalazła, natomiast udało się pochwycić jego kochankę, wielokrotnie karaną Bertę Ulirzównę, którą aresztowano. Przesłuchana wyznała ostatecznie, że o zamachu na Krausa dokładnie jest poinformowana i że śladów zbiegłych zbrodniarzy szukać należy w Wiener-Neustadt. Policya wysłała tam agentów, którzy w istocie aresztowali sprawcę napadu. Jest nim Herman Hertzka, rzekomy „dr. Steiner”. Hertzka, absolwowany słuchacz Politechniki, a ostatnio słuchacz filozofii, miał pomocnika w osobie rzekomego Chaudera. Broscha, czy też Proscha, któremu udało się uknąć.

— Uwieszenie bandy fałszerzy pieniędzy. W Brasso uwieszono onegdaj bandę fałszerzy 20-koronówek, która już od wielu lat trudniła się fabrykacją banknotów. Uwieszono między innymi poważanego ślusarza i nożownika w Zagonach, Antoniego Korbelego, u którego na strychu znaleziono maszyny do fabrykacji monet. Skonfiskowano 80 sztuk dwudziesto-koronówek, dalej mnóstwo płyt, farb, cylindrów, papieru i t. d. Oprócz tego uwieszono jeszcze sześciu współwinnych w Zagonach.

— Wielki pożar. Z Budapesztu donoszą: W miejscowości Gnesda, w komitacie spiskim, spaliło się onegdaj 86 domów. 120 rodzin pozostaje bez dachu i chleba. Szkoła wynosi 1.000.000 koron.

— Napad bandycki. Z Łodzi donoszą: Do kantoru bankierskiego Goldfedera wtargnęło 4 zamaskowanych bandytów, którzy pod groźbą brauningów zabrali 4.000 rubli.

Kronika prowincjonalna.

§ Krajowy warsztat naukowy dla wyrobu zabawek w Jaworowie rozpoczyna kurs szkolny z dniem 1 września b. r. Kandydaci, chcący uczęszczać na naukę, zgłoszą się wiwno do zarządu tejże szkoły najdalej do 1 września b. r.

§ W Truskawcu bawiło do 1 sierpnia b. r. ogółem osób 2591.

§ Katastrofa na wąskotorowej kolejce. Z Suchodołu donoszą: Dnia 27 z. m. wydarzyła się w miejscowości Suchodół, za Krehowicami, okropna katastrofa, na kolejce wąskotorowej. Znajduje się tam tartak parowy akc. przemyślu drzewnego, a w celu ściągania wyrobionych kłoców z lasów do tartaku, urządzono wąskotorową kolej, długości 43 klm. Kolejka ta cała położona w terenie dzikim i szalenie w górę się wznoszącym. Wypadków dotychczas śmiertelnych było dosyć, przedostatni zdarzył się przed rokiem.

W dniu 27 z. m. ładowano wyrobione kłocce o długości ośmiu metrów w polanie Nerjedowej na 37 klm. leżącej. Załadowany, a właściwie przeładowany pociąg, złożony z piętnastu wozów parzystych, ściągnięto maszyną na polanę Meczyszcze, ztąd zaś już bez maszyny, samym tylko ciężarem spuszczone w dół, ażeby dopiero w miejscowości Lizna, gdzie tereno cokolwiek się wyrównuje, holować pociąg dalej maszyną ku Krehowicom. Pociąg użyłskawszy własnym ciężarem i przy spadzie chyżość błyskawicznie, obsługiwany przez niewykształconych hamowniczych, przeleciałszy 6 kilometrów, wykołcił się na 29 kilometrze. Nie pomogły hamulce. Jedenaście wozów utworzyło straszliwą piramidę wśród wąwozu, nieledwie 100 metrów długiego. Cztery zaledwie wozy utrzymały się na torze. Wśród szeregów wozów i olbrzymich kłoców ośmiometrowych, tu i ówdzie wyłaniały się strzępy członków i wnętrzości czterech nieszczęśliwych holowniców, piątego, który jechał na pierwszym wozie, wydobyto jeszcze żywego z pod kłoca, z rozmażdżoną piersią. Czterech pozostałych ludzi, jadących pociągiem, uratowało się od śmierci, wyskoczywszy wezas z platformy hamulcowej. U nich skończyło się na okaleczeniu.

§ Otrucie grzybami. Ze Zborowa donoszą: W gminie Manajowie, powiatu zborowskiego, żona tamtejszego gospodarza Semka Bakomenki, nazbierała onegdaj w lesie grzybów. Po usmażeniu ich i zjedzeniu, zachorowała sama i trzy jej córki. Przy pomocy lekarza, wezwanego z Żalozicy, zdołano uratować Bakomenkową i dwie córki 18 i 12-letnie, trzecia natomiast, licząca lat 8, zmarła.

Kronika zagraniczna.

§ Katastrofy kolejowe. W nocy z piątku na sobotę nadrycki ekspres południowy zderzył się w tunelu Alsasna z pociągiem towarowym. W pogruchojących wagonach wybuchł pożar; 10 ludzi jest zabitych.

Podczas przejazdu pociągu przez rzekę Detroit pod Essegu (Ontario) eksplodował onegdaj dynamit w pociągu. Stacyja zniszczona. Naczelnik i wiele osób zabitych, a wiele rannych.

Pociąg kąpielowy Paryż-Boulogne najechał w sobotę na inny pociąg, przyczem 12 podróżnych odniosło lekkie rany.

§ Olbrzymia defraudacja. Śledztwo w sprawie nadużyć na kolei syberyjskiej, prowadzone przez osobną komisję, wykryło de-

fraudację, dochodzącą do sumy 10 milionów rubli.

§ Cholera. Z Samary donoszą, że zaszło tam 16 nowych wypadków cholery. W zachodnich okręgach gubernii sybirskiej zaszły również nowe wypadki.

Od początku wybuchu cholery było w Sarze wypadków jej 82, z czego 18 śmiertelnych.

§ Wielki strejk telegrafistów. Z Nowego Jorku telegrafują: Strejk urzędników telegrafu objął do wczoraj 50 miast. Wskutek strejku przerwana jest na kilku liniach komunikacja telegraficzna. Strejkujący w Nowym Jorku i innych miastach odbyli w ciągu dnia wczorajszego zgromadzenia.

Western Union i Post Society nawołują do bezwzględnej walki ze strejkującymi. Komunikacja pomiędzy Nowym Jorkiem a Chicago była wczoraj wskutek strejku częściowo przerwana. W Nowym Jorku grozi strejk 3000 telegrafistów.

Pekin — Paryż.

Ks. Borghese we środę wyruszył z Berlina do Paryża, dokąd zamierza przybyć dziś, w sobotę, o godz. 4 po południu, aby z Cours Vincennes odbyć wjazd do stolicy nadseksawskiej. Gwardya republikańska ma towarzyszyć mu do wielkich bulwarów, gdzie odbędzie się „rej” z udziałem iluminowanych automobilów. W ogrodzie Tuilleries o zmierzchu przedstawione będą na olbrzymich transparentach wszystkie stacje podróży Pekin-Paryż, a potężny fonograf wygłasza ma tekst objaśniający. Paryż zamierza ks. Borghese urządzić olbrzymią owacę, chociaż francuskie samochody zostały zdystansowane przez Włocha. Będą także urządzone uroczystości po drodze: w Mézieres, Reims i Epernay.

Podczas przejazdu ks. Borghese przez Kowno witało go tam kilku przedstawicieli pism polskich. Oto najciekawsze ustępy z relacji zamieszczonej w *Dzienniku Wileńskim*:

— Czem książę tłumaczy, że tak znacznie wyprzedził swych współzawodników?

— Ci, co jadą na „Dion”, są doskonali automobilisci, lecz na niedługie podróże europejskie; zdawało się im, że do takiej podróży wystarczy maszyną lekką, lecz mocną; ich samochody waży po 1500 kilo i mają 12 H.P., zapomnieli, że na tego rodzaju podróże przez pustynie, puszcze i drogi niemożliwe, potrzebna jest w pewnych razach siła. — „Itala” waży 1800 kilo, lecz ma 40 H. P. — to różnica.

— Jakie wrażenia z przebytej drogi?

— W Syberji czuliśmy się więcej w „Europie”, niż gdy znaleźliśmy się po tej stronie Uralu, tam ludzie dzielni, wyglądają zamożnie, domostwa bogate — cywilizację na nich znać — a w gub. ufińskiej, permskiej i wiackiej — tam zdawało się nam, że jesteśmy w Azji. Dopiero tu blisko za Pskowem, lud inaczej wygląda i jest oczywiście więcej cywilizowany. Ale co robisz u was Żydzi — spotykam po drodze samych izraelitów. W Janowie... tak, w tem mieście, gdzie przejechaliśmy przez Wilię, podszedł do mnie Żyd pewien i po niemiecku dopytwał mnie, jakiej branży jestem agentem? Kiedym mu mówił, że jestem podróżnikiem, nie wierzył, zostawiliśmy go w przekonaniu, że jestem agentem samochodów „Itala”.

— A przez Syberję mknęliście panowie silnie uzbrojeni?

— We trzech mieliśmy... jeden rewolwer.

I pokazał książę certyfikat Departamentu Cel, że „wyszekazannyj Bergheso” ma prawo przewieźć przez granicę jeden rewolwer bez cła.

— Już to wasze władze, a zwłaszcza policyjna, wydają się bardzo dzielne, dziś wręczono mi w Kownie mapę przestrzeni od Omka do Tomka, którą, jako niepotrzebny balast, pozostawiłem w hotelu w Tomsku.

Szezerze uśmialiśmy się z tego faktu.

— Epizodów komicznych było też pewnie niemało?

— Niewiele. W Urdze mieliśmy przyjemność wozic na spacer chińskich generałów, jeden z nich chciał, żeby rozwinąć najwyższą szybkość — kiedy pomknęliśmy bardzo szybko, od pedu warkocz generała podniósł się w górę i kiwał nad głową jak kita.

— Gdzie książę stale mieszka? — spytał już na odchodnym jeden z panów.

— Zimą spędzam w Rzymie — jestem posłem do parlamentu.

Epizody humorystyczne nie skończyły się wszakże z przejazdem ks. Borghese przez Rosyę. *Ruś* donosi, że gubernialny zarząd ziemski w Kazaniu zażądał od ks. Borghese 600 rubli, jako wynagrodzenia za zepsutą przez jego samochód szosę ziemską. Żądanie to odczytane zostało na odbywającym się w Bordeaux kongresie wszechświatowym automobilistów, gdzie wywołało, jak pisze *Ruś*, powszechne zdumienie.

Samochody Dion-Bouton są już zapewne w Kazaniu, dokąd wyruszyły z Jełabugi. Do Kazania miały przebyć nie więcej jak 400 klm. Z Kazania podróżni kierują się z możliwie najmniejszą stratą czasu na Moskwę.

Godar na „Spykerze” po nieudanej próbie wyszukania lepszej drogi przez Ural na północy wraca na południe, by jechać drogą, którą przebyli już współzawodnicy jego na „Dion-Boutonach”.

Korespondent *Matina*, p. Jean Taillis, pisze w dalszym ciągu:

Złotoust, 30 lipca. W poniedziałek pozostawiliśmy poza sobą stopy, wyruszając z Czelebińska w dzień pogodny po drodze suchej i równej. Widok jasnego nieba, bez cienia chmurki na całym horyzoncie, napelniał serca nasze otuchą. Byliśmy niemal pewni, że zanocejemy w Złotouście i gawędy na ten temat były głównie treścią wesołej rozmowy, jaką prowadziliśmy podczas śniadania na wspaniałym kobiercu trawy, pachnącej, umajonej kwiatami, upstrzonej krzakami dojrziałych, zwisających poziomek. Niestety nagle, w ciągu kilku minut niebo pokryły chmury czarne jak atrament. Jeszcze chwila i burza jakiej nie pamiętam drugiej w życiu, zaczęła się na dobre.

Wsiadliśmy na samochody i ruszyliśmy całą siłą motorów, chcąc uciec przed ulewą. Czarne chmury zdawały się nas gonić z przerażającą, nieubłaganą konsekwencją. Wjechałszy do starego dziewiczego boru, gdy burza już rozpętała się w całej swej groźbie. Jeszcze pół kilometra rozpaczliwej jazdy, i, na szczęście, przybywamy do jakiejś chaty.

Tymczasem burza szaleje. Jak już rzekłem wyżej, nigdy w życiu nie obserwowałem podobnej. Rozpasanie żywiołów dochodzi do zenitu i przekracza wszystko, co kiedykolwiek słyszałem lub czytałem o burzy. Chwilami mieliśmy wrażenie, pomimo ulewnego deszczu, że powietrze, bór i góry wszystko zionie ogniem i zowzad otoczeni jesteśmy przez płomienie, które oślepiają nas swą jasnością, a dziwnym cudem jakimś nie palą.

Wreszcie około godziny 6 deszcz ustaje i ruszamy dalej. Drogi przez krótki ten czas zmieniły się do niepoznania i przypominają nam drogi z najcięższego okresu naszej podróży: drogi Nankou i Kałganu. Zaczęło się tedy „walcowanie” i ślizganie po rozmięklej glinie i kałużach błota wśród lasu. Na domiar złego po drodze zaczęliśmy napotykać niewielkie, jak dotychczas, pagórki, które przy zapadającym mroku były nam bardzo nie na rękę.

Wreszcie dojechaliśmy do Miasu, niewielkiego miasteczka, położonego w górach Uralskich, w pobliżu kopalni złota. Miasto położone ładnie na łagodnym stoku czyni bardzo przyjemne wrażenie. Okolice również może się śmiało zaliczyć do bardzo pięknych. Po drodze napotykanym tłum młodych dziewcząt, które na nasz widok uciekają przed nami po drodze w wielkim popłochu. W ten sposób przebiegłszy około kilometra, nie odważając się obejrzeć poza siebie, wystraszone sapaniem i hałasem samochodów, przeskakują przez rów i ukrywają się w rosnących niedaleko krzakach, z kądem śledzą nas ciekawie błyszczącymi oczami.

Ujarmka. 31 lipca. Minęliśmy wreszcie Ural, który dał nam się dosyć we znaki. Chwila dosyć uroczysta. 50 dni trudów i niewygód dzieli nas i nasze motory od chwili wyjazdu z Pekinu. Pięćdziesiąt dni spędzonych w Azji, w Chinach z ich straszniemi drogami, w Mongolii, porośniętej wysoką trawą, w znojnjej i piaszczystej Gobi, na okropnych wertepach około Bajkału, na torturach wschodniej Syberii, w lasach i błotach tajg syberyjskich i na deszczach Syberii zachodniej. Mimowoli myśl wraca do wszystkich współzawodników konkursowego wyścigu w chwili, gdyśmy się zgnałi w Pekinie, aby z czasem powitać w Paryżu. Wspomnienia przeżytych wspólnie choć w rozłące niewygód i przygód. Lecz co tam! Najgorsze już przeszło. Wkrótce ujrzymy granicę ukochanej Francji.

Samochody nasze otacza tłum, złożony z Mongołów i włóścian syberyjskich. Tłoczą się przy maszynach, dotykając z podziwem opon na kołach, zaglądają pod samochody, kiwają głowami z podziwem, nasładowując pod tym względem swe wielbłądy, które nieco opodał również przyglądają się nam swym apatycznym, melancholijnym wzrokiem.

Birsk, 3 sierpnia. Jedziemy piękną miejscowością, przypominającą cokolwiek Tyrol austriacki. Szkoła jedynie, że drogi po dawnemu są wciąż okropne. — Miejscami droga ciągnie się pomiędzy wzgórzami, które raz łagodne, to znów urwiste i strome nie pozwalają nam rozwinąć pożądaną szybkości. Wszędzie spotykamy dość uprzejme przyjęcie i wielkie zdziwienie na widok samochodów. Zatrzymujemy się tu dłużej, aby poczynić zapasy prowiantu. Jutro jednak ruszamy w dalszą drogę do Moskwy.

Z Paryża telegrafują: Zwyęzca w wyścigu automobilowym Pekin-Paryż ks. Borghese ukończył swój bieg w sposób tryumfalny. Przybył w obojętą do Paryża, gdzie go z nadzwyczajnymi owacjami przyjęto.

Notatki literacko-artystyczne.

P. Helena Zboińska-Ruszkowska prosi nas o sprostowanie wiadomości, podanej o jej zaangażowaniu do opery lwowskiej. —

NADESLANE.

Do najęcia! ul. Asnyka Nr. 7, I pokój kawalerski z osobnym wchodem i zupełnym umeblowaniem.

Ustawa pensyjna tudzież nowe ustawy o poborach i dodatkach aktywnych urzędników państwowych, państwowych personelu nauczycielskiego, personelu kancelaryjnego i pomocniczych sług przy władzach i zakładach państwowych, oraz oficyantów i aspirantów pocztowych, pomocników pocztowych, pomocniczych mechaników przy urządzeniach pocztowo-telegraficznych, przelożył na język polski Dr. Stanisław Grabscheid, c. k. sekretarz skarbu.

Do P. T. Publiczności! Spółka fakturowa

Stow. zarej. z ogran. poręką, ul. Jagiellońska 1. 22 rozpoczęła czynności dnia 10 maja b. r. i udziela kredytu na rymesy, faktury, pretensje książkowe, załączki kolejowe i t. p. wynikające z obrotu handlowego.

Utrzymuje na składzie czasopisma zagraniczne

FRANCUSKIE: Fin de siecle, Frou-Frou, Jean qui rit, Journal p. tous, Rire, Sourire, Vie en culotte rouge, Les Modes, Femina, Le Theatre, Les Arts, Ja sais tout, FANTASIE. WŁOSKIE: L'Asino, Il Secolo XX. ROSSYJSKIE: Strana, Szut (humorystyczny), Nowoje Wremia, Rus. Prowidnyk, Ruskija Wiedomosti, Towaryszcz.

Kawiarnia „Wiedeńska” znakomita kawa.

Przyjechali do Lwowa. Dnia 12 sierpnia 1907. Hotel George'a. P. L. br. Hauer ze Stanisławowa. Hotel Europejski. PP. S. ks. Jabłonowski z Popowic. M. Aslan z Rojaty, E. Lipko z Rosyji.

CENNIK lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Table with multiple columns: I. Akcje za sztukę, II. Listy zastawne za 100 kor., III. Obligacje za 100 kor., IV. Losy, V. Monety, Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table with multiple columns: Koronowa waluta, E. Obligacje indemnizacyjne, F. Inne publiczne pożyczki, G. Listy zastawne, H. Obligacje z prawem pierwszeństwa, J. Losy.

Table with multiple columns: Koronowa waluta, K. Akcje banków, L. Akcje Przedsiębiorstw transportowych, M. Akcje Przedsiębiorstw przemysłowych, N. Weksle, O. Waluty.

Table with multiple columns: Koronowa waluta, K. Akcje banków, L. Akcje Przedsiębiorstw transportowych, M. Akcje Przedsiębiorstw przemysłowych, N. Weksle, O. Waluty.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje. L. cz. E. 808/7 (3) (6474 2-3) Na żądanie Henryka Schlacheta w Nowym Sączu odbędzie się dnia 9 września 1907 o godzinie 10 przed południem licytacja realności lwh. 350 gminy Męcina.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, protokół oceny, może każdy mający ochotę kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, protokół oceny, może każdy mający ochotę kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcję drogową osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka sekcji drogowych, wtedy podać w niej należy opust lub nadwyżkę cen fiskalnych dla każdej sekcji drogowej osobno.

b) murowanych jatek miejskich i
c) prawa poboru opłaty rzeźnianej, tudzież taks za oględziny bydła rzeźniane na czas trzech lat, j. j. od 1 stycznia 1908 do końca grudnia 1910.

Licytacja ta odbędzie się wyłącznie za pomocą ofert pisemnych.

Cenę wywoławczą za przedmioty powyższe stanowi:

a) za 100% dodatek gminny do podatku konsumcyjnego od mięsa czynsz roczny w kwocie 49.600 kor.;
b) za murowane jatki miejskie 2.310 kor.;

c) za prawo poboru opłat rzeźnianych i taks za oględziny bydła rzeźnianego 13.010 kor.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w Magistracie w godzinach urzędowych. Kołomyja, dnia 3 sierpnia 1907.

Burmistrz:
K L E S K I.

L. 3819. (6487 2-2)

Obwieszczenie.

Magistrat miasta Jasła ogłasza licytację na wydzierżawienie prawa propinacji u siebie wraz z dodatkami gminnymi od trunków, tudzież na ewentualne poddzierżawienie prawa propinacji w Gorajowicach z przyległościami wraz z realnością do tej propinacji należącą, w Ulaszowicach.

Cena wywołania na dzierżawę propinacji miejskiej wynosi 62.251 kor., zaś za poddzierżawę propinacji w Gorajowicach z przyległościami i czynszem najmu domu propinacyjnego także 13.400 koron.

Licytacja odbędzie się w dniu 20 sierpnia r. b. od godziny 9 rano do 1 z południa.

Magistrat miasta Jasła.
Jasło, dnia 10 lipca 1907.

do L. 4098 (6403 2-3)

DONIESIENIE.

Na sposób kupiecki zakupi się dla c. i k. wojskowych magazynów żywności, a to: dla Krakowa 1500 m³ twardego drzewa opałowego, dla Tarnowa 550 m³ twardego i 150 m³ miękkiego drzewa opałowego, dla Ołomuńca 450 m³ twardego i 350 m³ miękkiego drzewa opałowego, a dla filialnego wojskowego magazynu żywności w Opawie 750 m³ twardego drzewa opałowego, 900 q siana, 500 q słomy na podściółkę i 650 q słomy do łózek.

Znaczkami stempowym zaopatrzone wnioski sprzedaży mają być w dniu 22 sierpnia 1907, godzinę 9 przed południem do c. i k. intendatury 1 korpusu wniesione.

Blizsze wyjaśnienia zawarte są w doniesieniu i w zeszytach kupna (Usancenheft) znajdujących się w intendaturze i wojskowych magazynach żywności w Krakowie, w Ołomuńcu, w Tarnowie i w Opawie. Zeszyt sprzedaży można bezpłatnie otrzymać.

W Krakowie, 1 sierpnia 1907.

Z c. i k. Intendatury 1 korpusu.

(6276 1-3)

Sądowa Hala aukcyjna we Lwowie,
ul. Jagiellońska 1. 15.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) przed południem od 8 do 12, po południu od 2 do 6, — w sobotę po południu od 3 do 8.

Licytacje:

Poniedziałek 19 sierpnia 1907 od 10 do 12 godz.: meble, pianino, maszyna do szycia i fortepian.

Wtorek 20 sierpnia 1907 od 10 do 12 godz.: meble i sprzęty domowe.

Środa 21 sierpnia 1907 od 10 do 12 godz.: meble, dywany, obrazy, srebro i około 600 książek różnych.

Czwartek 22 sierpnia 1907 od 10 do 12 godz.: meble i fortepian.

Piątek 23 sierpnia 1907 od 10 do 12 godz.: meble i fortepian.

Sobota 24 sierpnia 1907 od 4 do 8 godz.: tanie meble i sprzęty domowe.

Sprzedawca się mające przedmioty mogą być oglądane w hali przed licytacją w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 10 sierpnia 1907.

L. cz. E. 882/7 (7) (6532)

Na żądanie powiatowej kasy oszczędności w Gorlicach, zastąpionej przez pełnomocnika adwokata dr. Dziubczyńskiego w Gorlicach, odbędzie się dn. 11 września 1907 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12, licytacja realności lwh. 166 ks. gr. gm. kat. Gorlice, obejmującej dwa domy mieszkalne parterowe pod nr. konskr. 215 stary, 207 nowy wraz z przynależnościami, składającymi się z 2 komórek i studni.

Gazeta Lwowska Nr. 184

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 8750 kor., a mianowicie domy na kwotę 8030 kor., przynależności zaś na 670 kor.

Najniższa cena wynosi 4500 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Gorlice, dnia 6 sierpnia 1907.

L. cz. E. 229/7 (5) (6499)

Dnia 17 września 1907 godzina 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym licytacja: a) połowy posiadłości lwh. 129; b) połowy posiadłości lwh. 171; c) 2/32 części lwh. 264 ks. gr. gm. Toporzysko objętych.

Ocenienie ad a) 479 kor., b) 10 kor., c) 680 kor., razem 1169 kor.

Najniższa oferta ad a) 319 koron 33 hal., b) 6 kor. 67 hal., c) 453 kor. 34 hal.

Warunki i inne dokumenta do przeglądu b. Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jordanów, 1 sierpnia 1907.

L. cz. E. 682/7 (6) (6527)

Na żądanie Gerschona Blank i Berla Blank odbędzie się dnia 5 września 1907 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 licytacja połowy ciała lwh. 174 ks. Baligród objętego (połowa domu mieszkalnego).

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 600 kor.

Najniższa cena wynosi 300 kor., poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Baligród, dnia 28 lipca 1907.

L. cz. E. 522/7 (4) (6511)

Na żądanie c. k. uprzyw. galic. akcyj. Banku hipotecznego odbędzie się dnia 5 września 1907 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II. w Żalóczach licytacja realności objętej whl. 8 ks. gr. gm. kat. Żalóże, wraz z przynależnościami, składającymi się z domu mieszkalnego.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 13.748 kor.

Najniższa cena wynosi 6874 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub

ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Żalóże, dnia 29 lipca 1907.

L. cz. E. 436/7 (5) (6533 1-3)

Na żądanie firmy Samuely & Landau zastąpionej przez dra Adolfa Rosmarina odbędzie się dnia 20 września 1907 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV. licytacja 10/16 części realności whl. 916, 10/16 części realności whl. 917, 10/16 części realności whl. 1123 i całej realności whl. 135 gminy Łozina.

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione a to: whl. 135 na 21.516 kor., 10/16 części whl. 916 na 10 kor., 10/16 części whl. 917 na 250 kor. i 10/16 części whl. 1123 na 1468 kor.

Najniższa cena wynosi co do whl. 135 kwotę 14.344 kor., co do whl. 916 kwotę 6 kor. 66 hal., co do whl. 917 kwotę 166 kor. 66 hal. i co do whl. 1123 kwotę 918 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Janów, dnia 26 lipca 1907.

L. cz. E. 874/7 (6) (6540)

Na żądanie Cławy Lederowej odbędzie się dnia 19 września 1907 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 w Rozwadowie licytacja realności whl. 915 ks. gr. gm. Charzewice objętej Maryanny Paterkowej własnej.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację, jest oceniona na 1500 kor.

Najniższa cena wynosi kwotę 884 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzeć w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rozwadów, dnia 15 lipca 1907.

Upadłości.

L. cz. S. 1/7 (55) (6536)

W konkursie Towarzystwa kowali w Sułkowiec celem likwidacji i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 23 sierpnia 1907, wyznacza się audyencyę na dzień 23 sierpnia 1907 o godz. 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Myślenicach w biurze Nr. 2. Myślenice, dnia 30 lipca 1907.

Konkurs.

L. 102.976/II. (6486 3-3)

Konkurs.

Na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym z poborami 3 klasy 4 stopnia i ryczałtem na służącego 630 koron rocznie.

Podania należy wniesić najpóźniej do 22 sierpnia b. r. do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 5 sierpnia 1907.

(6490 2-3)

Konkurs.

Wydział Rady powiatowej w Bohorodczanach rozpisuje niniejszem konkurs na posadę sekretarza Rady powiatowej.

Do posady tej przywiązana jest roczna płaca 2800 koron.

Wymaganymi są następujące warunki:
1. Obywatelstwo austriackie.

2. Nieprzekroczony 40 rok życia.
3. Dowody ukończonych studiów prawnych z trzema egzaminami państwowymi.

4. Dokładna znajomość języka polskiego, ruskiego i niemieckiego w mowie i piśmie.

5. Dowody nabytej praktyki urzędowej, oraz biegłości w traktowaniu spraw.

6. Dowody fizycznej zdolności do sprawowania obowiązków służbowych.

7. Nieposzlakowany charakter.

7. Gotowość złożenia kaucji w kwocie 1200 koron.

Posada ta nadana zostanie na razie na rok prowizorycznie, poczem w razie nienagannnej służby może nastąpić stabilizacja.

Podania wnosić należy do Wydziału powiatowego w Bohorodczanach najdalej do dnia 1 września 1907 r.

Z Wydziału powiatowego.
Bohorodczany, dnia 1 sierpnia 1907.

L. 102977/II. (6504 2-3)

Konkurs.

Na posadę ekspedyenta przy c. k. Urzędzie pocztowym w Podliskach małych z poborami 3 klasy 4 stopnia i ryczałtem na służącego 378 kor. rocznie.

Podania należy wniesić najpóźniej do 22 sierpnia 1907 do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie

Lwów, dnia 5 sierpnia 1907.

L. 102979/II. (6505 2-3)

Konkurs.

Na posadę ekspedyenta przy c. k. Urzędzie pocztowym w Skomielnej białej z poborami 3 klasy, 5 stopnia, z ryczałtem na służącego 630 koron rocznie.

Podania należy wniesić najpóźniej do 22 sierpnia 1907 do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 5 sierpnia 1907.

Kuratele.

L. cz. I. 7/7 (7) (6436 3-3)

Edykt.

Onufry Tymkiewicz z Burkanowa uznany marnotrawnym.

Kurator Andrzej Tymkiewicz z Burkanowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Wiśniowczyk, dnia 4 lipca 1907.

L. cz. L. 12/7 (5) (6430 3-3)

Ilka Ozaruka z Niezwick uznano marnotrawnym.

Kuratorem ustanowiono Hrycia Kuszniara z Niezwick.

C. k. Sąd powiatowy.
Obertyn, 7 maja 1907.

L. cz. L. 10/7 (1) (6429 3-3)

Annę Drobko nr. Prajs z Niezwick uznano marnotrawną.

Kuratorem ustanowiono Iwana Drobko z Niezwick.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Obertyn, dnia 15 maja 1907.

L. cz. P. 236/6 (4) (6424 3-3)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Jana Adamca w Staroniwie.

Kuratorem jego ustanowiono Józefa Wiśniowskiego w Staroniwie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Rzeszów, dnia 7 listopada 1906.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. IV. 158/7 (1) (6539)

Edykt.

Przeciw Wincentemu Mołoniowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Przeworsku przez Jadwigę Hlaszową pozew o własność i intabulację paregr. z realności lwh. 5 gm. Łopuszka Mała.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 19 sierpnia 1907 godzinę 8 rano sala rozpraw Nr. II.

Celem strzeżenia praw Wincentego Mołonia ustanawia się pana dr. Bolesława Zborowskiego w Przeworsku adwokata kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Wincentego Mołonia w rzezonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Przeworsk, dnia 30 lipca 1907.

Obwieszczenie

c. k. Ministerstwa rolnictwa z 8. sierpnia 1907 l. 30098/4351 normujące aż do odwołania przywóz zwierząt i mięsa z krajów Korony węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

I.

Poniżej wymienia się te gminy na Węgrzech i w Kroczyi Sławonii, z których w myśl artykułu 1., ustęp 1. i 2., rozporządzenia ministerjalnego z dnia 22. września 1899 (Dz. u. p. Nr. 179) z powodu istnienia chorób stadnych zakazane jest wprowadzanie szczegółowo podanych gatunków zwierząt.

Te zakazy, które już z mocy samej umowy obowiązują, rozciągają się na gminy inuennie wymienione i na gminy sąsiednie.

W myśl tego jest zakazane:

1. Z Węgier:

a) z powodu zarazy pyskowo-racowej wprowadzanie zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz i świń):

komitat Borsod, powiat sądowy Eger: z gmin Borsodivánka, Mezökerekesztes;

komitat Brasso, powiat sądowy Alvidék: z gmin Prázmár, Szaszharmány; powiat sądowy Felvidék: z gminy Vidombák i z miasta Brassó; powiat sądowy Hetfalus: z gmin Hosszúfalva, Púrkerecz, Tatrang, Zajzon;

komitat Fogaras, powiat sądowy Alsóárpás: z gmin Alsóvíst, Besimbák, Keletifelsősombafalva, Nyugatifelsősombafalva; powiat sądowy Fogaras: z gmin Alsósombafalva, Felsőcsa, Huréz, Illen, Kisberivoj, Kopacs, Lisza, Nagyberivoj, Sebes;

komitat Háromszék, powiat sądowy Seps: z gminy Illyefalva;

komitat Heves, powiat sądowy Tiszafüred: z gminy Poroszló;

komitat Komárom, powiat sądowy Tata: z gminy Kecskéd;

komitat Nagy-Küküllő, powiat sądowy Nagy-Sink: z gmin Kissink, Nagy-Sink;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Monor: z gmin Tápósúly, Tápósáp;

komitat Ung, powiat sądowy Szobránc: z gmin Hanajna, Jósza, Vámoslucska;

komitat Veszprém, powiat sądowy Enying: z gminy Dég;

komitat Zemplén, powiat sądowy Bodrogköz: z gminy Palföld; powiat sądowy Sárospatak: z gmin Herceghát, Makkoshotyka, Sárospatak; powiat sądowy Tokaj: z gminy Olaszliska; powiat sądowy Sátoraljaújhegy: z miasta Sátoraljaújhegy;

b) z powodu pomoru świń wprowadzanie świń:

komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Kisenyed: z gminy Áltamor, Oláhgyőr;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Titel: z gminy Sajkasszentiván; powiat sądowy Zsabya: z gminy Csurog, Zsabya;

komitat Baranya, powiat sądowy Pécsvarad: z gmin Hidas, Zsibrik;

komitat Bars, powiat sądowy Aranyosmarót: z gmin Alsoszelezsény, Aranyosmarót, Barslédecz, Barstaszár, Fenyőkosztolány, Valkócz; powiat sądowy Garamszentkereszt: z gmin Felsőtői, Garamkürtös, Garamladomer, Garamszentkereszt, Saskóvár, Sváb, Szklentőföld, Tepiafő, Csarnóca;

powiat sądowy Verebely: z gmin Alsópel, Barsbesse, Felsőgyőrök, Felsőpel, Kisgyékényes, Kisvezekegy, Nagymánya, Pozba, Szeneso, Tild, Tóhéj;

komitat Békés, powiat sądowy Gyoma: z gmin Endret, Gyoma;

komitat Csik, powiat sądowy Gyergyótölgyes: z gminy Gyergyótölgyes;

komitat Fogaras, powiat sądowy Alsóárpás: z gmin Földvár, Strezsakerész, Ujporubák; powiat sądowy Sarkany: z gmin Alsóvenice, Szunyogszek, Vád;

komitat Gömör-Kishont, powiat sądowy Nagyrőce: z gminy Gicze, Gömörispánmező, Lieze; powiat sądowy Rozsnyó: z gmin Berzékörös, Dobsina, Kisgencs, Kuntapolca, Martonháza, Paskaháza, Pelsőcz, Rekenyujfalva, Rester, Sebespatak, Szabados, Szilire i z miasta Rozsnyó;

komitat Hajdú, powiat sądowy Hajdú-Böszörmény: z gmin Hajdudorog, Hajduhadház i z miasta Hajdú-Böszörmény;

komitat Háromszék, powiat sądowy Kézdi: z gminy Berecz; powiat sądowy Miklósvár: z gminy Barót; powiat sądowy Seps: z gmin Arkos, Bodola, Nagyborosnyó, Sepsimagyaros;

komitat Hont, powiat sądowy Bát: z gmin Alsóalmás, Bát, Csank; powiat sądowy Ipolynek: z gminy Ipolynek; powiat sądowy Korpona: z gminy Bozók;

komitat Hunyad, powiat sądowy Hátszeg: z gmin Mácsó, Oláhbasibis, Paklisa, Valyadilzi; powiat sądowy Petroseny: z gminy Krivadia;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Tiszafelső: z gmin Abardszalók, Dévaványa, Kenderes, Kunhegyes, Kunmadaras i z miasta Kisujzállás; powiat

sądowy Tisza Közép: z gminy Törökszentmiklós;

komitat Kolozs, powiat sądowy Gyálu: z gminy Nagykapus; powiat sądowy Mezőörményes: z gmin Mezőszentmihálytelke, Mezőszilvás; powiat sądowy Mócs: z gmin Magyarfiata, Nemeszsuk, Ombuz; powiat sądowy Nádament: z gminy Papfalva; powiat sądowy Nagysármás: z gmin Báld, Kiscég, Mezőszentgyörgy, Uzdizsentper;

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Jam: z gmin Berlistye, Hennerdorf, Illadia, Leszkovicza, Mercsina, Mikovácz, Rakasdia, Vany; powiat sądowy Karánsebes: z gminy Karánsebes; powiat sądowy Moldova: z gminy Langenfeld; powiat sądowy Oravicza: z gmin Greovácz, Nagytikvány;

powiat sądowy Resicza: z gminy Apadia; powiat sądowy Temes: z gmin Lugoshely, Nagymutnik, Zgribest;

komitat Maramaros, powiat sądowy Dolha: z gminy Dolha; powiat sądowy Sugatag: z gmin Aknasugatag, Felsőkalinfalva, Mikolapatak, Nanfalva, Samosfalva, Vancsfalva;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Marosfelső: z gmin Koronka, Mezőrűcs, Varhegy; powiat sądowy Regenfeld: z gmin Felsődec, Marosheviz, Marosfalu, Marosvécs;

komitat Nagy-Küküllő, powiat sądowy Köhalom: z gmin Alsórákos, Datk, Királyhalma, Mátéfalva, Mirkóvásár, Olahlyukas, Othogát, Sövényes, Zsiberk; powiat sądowy Nagysink: z gminy Nagysink; powiat sądowy Szentágota: z gminy Szásújvaros;

komitat Nógrád, powiat sądowy Gács: z gmin Divényóroszi, Gács, Madácsi;

komitat Nyitra, powiat sądowy Ersekújvár: z gmin Alsószőlős, Csornok, Egyháznagysege, Felsőszőlős, Kismánya, Martonfalva, Nagysurány, Totnegyer, Vajk; powiat sądowy Nyitra: z gmin Abalehota, Assakirt, Csálád, Csehely, Csitar, Darázs, Geszthe, Kishiud, Gimeskosztolány, Kóton, Lapasgyarmat, Molnos, Nagyesetény, Nyitra-bodok, Nyitraegerszeg, Nagyemőke, Nagylapos, Sárlokajna, Üzbeg, Vicsápatati, Zsere i z miasta Nyitra; powiat sądowy Privigye: z gmin Bajmóczipati, Koós, Terestyéfalva;

powiat sądowy Vagsellye: z gminy Tornoce; komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Bia: z gmin Budajenő, Budaörs, Nagytényi;

komitat Pozsony, powiat sądowy Felsőcsallóköz: z gminy Csuka; powiat sądowy Galánta: z gmin Nyék, Viszkelet; powiat sądowy Nagyszombat: z gmin Lósoncz, Spácza, Szemolány;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Felső-Dada: z gmin Balsa, Buj, Gava, Ibrany, Kenczélő, Szabolcs, Timár, Vencsellő, Viss, Zalkod; powiat sądowy Nyiradony: z gmin Gelse, Martonfalva, Nyirábrány, Nyiradony, Nyirlugos;

komitat Szeben, powiat sądowy Nagydísznód: z gmin Nagydísznód, Rsináz, Sellenberk; powiat sądowy Nagy-Szeben: z gmin Bongard, Dolmány, Hermány, Kakasfalva, Kistorony, Nagyesir, Szászfalu, Veresmart i z miasta Nagyszeben; powiat sądowy Szerdahely: powiat sądowy Nagypold, Nagyludas, Szászorbó, Szerdahely, Toporesa; powiat sądowy Ujeház: z gmin Alezina, Bendorf, illenbák, Szászabúz, Vurpód;

komitat Szepes, powiat sądowy Igló: z gminy Szepessüveg; powiat sądowy Löcse: z gmin Csütörtökhegy, Görgő, Roskfalu, Tarcazó; powiat sądowy Szepesszombat: z gmin Nagyszalók, Szepesapoleza; powiat sądowy Szepesváralja: z gminy Szepesnádásd;

komitat Temes, powiat sądowy Fehértemplom: z miasta Fehértemplom; powiat sądowy Kubin: z gmin Dubovácz, Plosicz, Temeskubin, Temessziget; powiat sądowy Ujarad: z gmin Fegyeháza, Kereszt, Kiszszentmiklós, Németség, Ujarad, Zadorlak; powiat sądowy Vinga: z gminy Kétfél;

komitat Torontál, powiat sądowy Módos: z gmin Gád, Gyér, Módos, Rudna, Szárcsa, Torontálszécsény; powiat sądowy Nagy-Beeskerek: z gmin Felsőmunszlya, Magyarzentmihály, Nagytörök, Neme-técska, Torontálerszékbelak, Zsigmondfalva; powiat sądowy Törökbece: z gminy Beodra;

komitat Turóc, powiat sądowy Szentmártonblatnica: z gmin Kisselmees, Turóczszentmárton;

komitat Udvarhely, powiat sądowy Homoród: z gmin Homoródszentlászló, Kisbacon, Magyarhermány, Oklénd; powiat sądowy Székelykeresztúr: z gminy Siménfalva; powiat sądowy Udvarhely: z gmin Parajd, Zetelaka i z miasta Székelyudvarhely;

komitat Ung, powiat sądowy Pereceseny: z gmin Nagyturjaszög, Pereceseny;

komitat Zemplén, powiat sądowy Sárospatak: z gmin Luka, Sárospatak, Uj-patak, Tőszakórod;

komitat Zólyom, powiat sądowy Besztercebánya: z gmin Garamnemetfalva, Libetbánya, Lukóca, Malakó, Tajo, Vaskohó i z miasta Besztercebánya; powiat sądowy Breznóbánya: z gmin Beneshaza, Borosznó,

Erdőköz, Garamnéfalva, Garamolaszka, Garampétri, Garamszentandrás, Feketebalog, Jeczenye, Kisgaran, Lopér, Sebesér, Vámos; powiat sądowy Nagyszalatna: z gminy Horhát; powiat sądowy Zólyom: z gminy Osztroluka jakotez z muniypalnych miast Arad, Kolozsvár, Selmeec-és Belabanya, Szekesfehervár, Ujvidék;

c) z powodu zarazy róży waglikowej wprowadzanie świń:

komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Verespatak: z gminy Verespatak i z miasta Abrudbánya;

komitat Arva, powiat sądowy Alsókubin: z gmin Alsókubin, Breza, Kruszticza;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Zsabya: z gminy Zsabya;

komitat Baranya, powiat sądowy Pécsvarad: z gmin Katyol, Pereked, Ráczmecske;

komitat Bars, powiat sądowy Aranyosmarót: z gmin Barsberencze, Feketekecsény, Felsőszelezsény, Gesztőd, Kislőcz, Nemeccsény, Néver, Zsitvakenez i z miasta Ujbánya; powiat sądowy Garamszentkereszt: z gmin Alsószadány, Apathegyfalva, Barskaproncza, Bartos, Bezerete, Felsőapati, Felsőbesenyő, Garamkürtös, Geletnek, Janosgyarmat, Lutilla, SASKÖKELESYEN, Tormáskert;

powiat sądowy Oszlany: z gminy Nemeskosztolány; powiat sądowy Verebely: z gmin Aha, Ohaj, Ujlót, Verebely, Zsitvaufalu;

komitat Békés, powiat sądowy Gyoma: z gmin Endrőd, Gyoma;

komitat Brasso, powiat sądowy Alvidék: z gmin Prázmár, Szentpéter; powiat sądowy Felvidék: z gmin Barcaufalu, Feketehalom, Vdombák i z miasta Brassó; powiat sądowy Hetfalus: z gminy Türkös;

komitat Csik, powiat sądowy Felcsik: z gmin Csikmindszent, Csikszenttamás; powiat sądowy Gyergioszentmiklós: z gminy Gyergyoszentmiklós; powiat sądowy Kaszonalesik: z gmin Csikszentgyörgy, Csikszentmárton, Kaszonaltiz, Kaszonfelfiz, Kaszonimper, Kaszonufalu;

komitat Fogaras, powiat sądowy Alsóárpás: z gmin Alsóárpás, Ujporumbák, Szeráta; powiat sądowy Fogaras: z miasta Fogaras, powiat sądowy Sarkány: z gmin Bucsum, Ohába, Sarkony, Ujsinka, Vledény; powiat sądowy Töresvár: z gminy Fundata;

komitat Gömör-Kishont, powiat sądowy Nagyrőce: z gminy Garamfő; powiat sądowy Nagyrőce: z gmin Szásza, Ujvácsár; powiat sądowy Rozsnyó: z gmin Alsosajo, Berdárka, Berzete, Betlér, Csetnek, Dermő, Felsősajo, Jólósz, Kisfeketepatak, Kisveszvéres, Rozsnyórudna, Sajróde, Szadvorborsa i z miasta Rozsnyó;

komitat Háromszék, powiat sądowy Kézdi: z gmin Alsócsernaton, Esztelnek, Kézdicóvár, Kezdimarkosfalva, Kezdiszárzypatak, Maksa, Ozsdola, Szentkatolna, Torja i z miasta Kezdivásárhely; powiat sądowy Miklósvár: z gmin Erőd, Közepajta, Nagybaczon; powiat sądowy Orba: z gmin Orbabitelek, Papolez, Szekelytetőfalva; powiat sądowy Seps: z gmin Angyalos, Kisborosnyó, Komolló, Kőkös, Lisznyo, Magyarbodza, Szotytor i z miasta Szepsizsentygyörgy;

komitat Hont, powiat sądowy Bát: z gmin Bakabánya, Hegybánya, Hontvarsány, powiat sądowy Ipolynek: z gmin Kicsalonia, Terbegecz; powiat sądowy Korpona: z gmin Beld, Berensfalva, Devicse, Felsőlegénd, Szuhány i z miasta Korpona;

komitat Hunyad, powiat sądowy Hátszeg: z gmin Malouvez, Tustya;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Tisza-Felső: z gmin Dévaványa, Tiszaderzs, Tiszszentimre i z miast Karczag i Turkeve; powiat sądowy Tisza-Közép: z miasta Mezőtúr I. Ker. i Szolnok;

komitat Kolozs, powiat sądowy Gyálu: z gmin Madyarfenes, Panyik; powiat sądowy Nádament: z gmin Bogartelke, Magyargorbo, Magyaránás, Mákó, Szelacsák, Szentmihálytelke, Szucsak;

komitat Komárom, powiat sądowy Tata: z gmin Környe, Naszály, Neszmély, Orozlány, Szomód;

komitat Krassó-Szörény, powiat Faacet: z gminy Bozsúr;

komitat Liptó, powiat sądowy Liptószentmiklós: z gmin Andrásfalva, Haromszlées, Magyarfalva, Nagybobroc, Nemetporuba, Parisháza, Szentmária, Szielnicz, Tarnócz; powiat sądowy Rózsahegy: z gmin Besenyőfalva, Háromruvca, Ivachnófalva, Likavka, Liszkófalva, Lucsna, Oszada, Rózsahegy;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Maros-Felső: z gminy Marosszentanna, Mezősamsód, Mezőszabad, Nagyölyves; powiat sądowy Nyaradszereda: z gmin Nyarádmagyaros, Rigmany, Székelybó; powiat sądowy Regenfeld: z gminy Marosheviz;

komitat Nagy-Küküllő, powiat sądowy Köhalom: z gmin Kobor, Köhalom, Rádos, Szasztyukos; powiat sądowy Nagysink: z gmin Czelina, Réten; powiat sądowy Szentágota: z gminy Kövesd;

komitat Nógrád, powiat sądowy Gács: z gmin Alsósztrégova, Borosznok, Erúj-

falu, Felsősztrégova, Paróca, Tóvár, Tótkelcsény;

komitat Nyitra, powiat sądowy Ersekújvár: z gminy Dicske i z miasta Ersekújvár; powiat sądowy Galgóc: z gmin Alsószécsény, Alsocelle, Pasztó, Vörösvár; powiat sądowy Nagytapolcsány: z gmin Alsóhelbény, Kisvicsák, Nagytapolcsány, Nagybölgén, Onor; powiat sądowy Nyitra: z gmin Csab, Kalász, Nagyemőke, Nagyhiud, Nyitraujlak, Pográny; powiat sądowy Nyitrauszámokrot: z gmin Apátlévna, Chinorán, Janófalva, Lévná, Nadlány, Nagybelicz, Nagybossan, Navajocs, Nedanocs, Nyitra-szucsény, Nyitrauszámokrot; powiat sądowy Póstyén: z gminy Nagykosztolány; powiat sądowy Privigye: z gmin Bajmóc, Berszeny, Dubnicza, Felsősutocz, Gajdel, Handlova, Nadasér, Privigye, Szebedrás; powiat sądowy Vágsellye: z gmin Szempte, Vágsellye;

komitat Pozsony, powiat sądowy Felsőcsallóköz: z gmin Bucsa, Csukárpaka, Doborgaz, Előpatak, Hideghét, Vajka, Vok; powiat sądowy Galánta: z gmin Galánta, Hidaskört, Magyárdószeg; powiat sądowy Szempcz: z gmin Bihony, Cseszte, Dubova, Igrám, Nagysenkvicz, Tótgurab;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Felső-Dada: z gminy Bereczel, Buj, Nagy-falu;

komitat Szeben, powiat sądowy Szerdahely: z gminy Doborka;

komitat Szepes, powiat sądowy Gólniczbánya: z gmin Gyónfalva, Klunko; powiat sądowy Igló: z gmin Káposztásfalva, Letánfalva, Pálmfalva, Straczena, Szepessüveg, Szepesváralja, Vidfalva i z miasta Igló; powiat sądowy Löcse: z gmin Alsórépás, Domanyfalva, Felsőrépás, Illesfalva, Köperény, Löcsezsentanna, Nemessany, Ruszkin, Szepesjánosfalva, Tarcazó i z miasta Löcse; powiat sądowy Szepesváralja: z gmin Harakócz, Kolinfalva, Korompa, Nagysalva, Polyánfalva, Szepesalmas, Szepeshely, Szepeskörtvelyes, Szepesmindszent, Szepesrét, Szepesszentpál, Szepesötölgyes i z miasta Szepesváralja;

komitat Temes, powiat sądowy Ujarad: z gminy Nagyfalva; powiat sądowy Vinga: z gminy Knéz;

komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Alsóajara: z gmin Alsóftile, Felsőfüle, Hagymás, Pusztagegres, Ruhaegres, Szurdak; powiat sądowy Topánfalva: z gmin Alsóvidra, Topánfalva;

komitat Torontál, powiat sądowy Módos: z gmin Gyéz, Macedónia; powiat sądowy Nagybeeskerek: z gminy Begaszentgyörgy, Lazárfeld;

komitat Trencsén, powiat sądowy Bán: z gmin Bobót, Trencséntölgyes; powiat sądowy Illava: z gmin Bellus, Mária-tölgyes, Trencsentepliz; powiat sądowy Trencsén: z gminy Neemesmogyoród; powiat sądowy Zsolna: z gmin Alsósztván, Harmatos, Kenyered, Kővágás, Rajecs;

komitat Turóc, powiat sądowy Mósczónió: z gmin Alsóztubuya, Bugyis, Dikek, Haj, Kelemenfalva, Kisfalva, Mosocz, Raksa, Stubnyafürdő, Szklénó, Totpróna; powiat sądowy Szentmárton-Blatnica: z gminy Bisztricska, Jaliódnik, Kisjeszen, Konszke, Krpelan, Nagyjeszen, Pribócz, Rutka, Szklabinya;

komitat Udvarhely, powiat sądowy Székelykeresztúr: z gmin Bordas, Kissolymos, Magyarzások, Székelykeresztúr, Székelyzállás, Székelyszentserbet, Székelyveczke, Tarasfalva, Tordásfalva; powiat sądowy Udvarhely: z gmin Alsófalva, Décsfalva, Felsőfalva, Kapolnásfalva, Székelylengyel-fala, Szentegyházfalva, Szentlélek;

komitat Ugoeza, powiat sądowy Tiszáninnen: z gminy Nagyszőlős;

komitat Ung, powiat sądowy Pereceseny: z gmin Bőresényfalva, Rákó, Turjasebes, Ukemencez;

komitat Zemplén, powiat sądowy Sárospatak: z gmin Bodroghalasz, Sárospatak, Vegaród;

komitat Zólyom, powiat sądowy Besztercebánya: z gmin Dóval, Erdőbadony, Felsőperecsény, Pónik, Radvány, Szelese, Zólyomlipese i z miasta Besztercebánya; powiat sądowy Bresznóbánya: z miasta Bresznóbánya; powiat sądowy Nagyszalatna: z gmin Gyotva, Kisszalata, Nagyócsa, Nagyszalatna, Végles; powiat sądowy Zólyom: z gmin Baczur, Budás, Dobronya, Garamberencze, Garanhálszi, Hajnik, Mátyásfalva, Nagyret, Szánpor, Szaszpolsz, Szélnye, Tótpelcs, Ujnyogoródt, Zólyomberezna, Zólyomszabadi, Zólyomternye, Zólyomtura;

jakotez z miast muniypalnych Marosvásárhely, Selmeec Belabánya;

d) z powodu ospy u owiec wprowadzanie owiec:

komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Marosújvár: z gminy Ispánlaka;

komitat Bihar, powiat sądowy Eled: z gminy Össi;

komitat Hevös, powiat sądowy Eger: z gminy Kishána;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Tisza-Álsó: z gminy Szele-

vény;

komitat Kis-Küküllő, powiat sądowy Dioszentmárton: z gminy Adamos, Dombó;
 komitat Kolozs, powiat sądowy Kolozsvár: z gminy Válaszút; powiat sądowy Teke: z gmin Farago, Szaszabánya;
 komitat Maros-Torda, powiat sądowy Marosalsó: z gminy Nyarádvarasón;
 powiat sądowy Marosfelső: z gmin Bálta; powiat sądowy Nyarádszereda: z gminy Nyarádselye;
 komitat Szolnok-Doboka, powiat sądowy Bétlen: z gminy Arpástó; powiat sądowy Szamosújvár: z gminy Magyarderze; komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Marosludas: z gmin Kizikland, Mezőház;
 komitat Udvarhely, powiat sądowy Homoród: z gminy Olasztelek; powiat sądowy Székelykeresztúr: z gminy Rava;

2. Z Kroacyi-Slawonii:

z powodu pomoru świń wprowadzanie świń:
 komitat Belovar-Krizevci, powiat Grubišnopolje: z gminy Veliki Grdjevac;
 komitat Lika-Krbava, powiat Brinje: z gmin Brinje, Jezerany; powiat Otočac: z gmin Brlog, Otočac; powiat Udubina: z gminy Udubina;
 komitat Modrus-Rijeka, powiat Ogulin: z gminy Plaški; powiat Slunj: z gmin Slunj, Vališelo, Drežnik;
 komitat Srijem, powiat Mitrovica: z miasta Mitrovica; powiat Pazova stara: z miasta Karloveci; powiat Vukovar: z gminy Vukovar;
 komitat Zagreb, powiat Petrinja: z gminy Petrinja;
 jakoteż z miasta municypalnego Zemun.

II.

Z dawniej wydanych zakazów z powodu zawleczenia zaraz zwierzęcych utrzymuje się nadal w mocy zakazy:

1. Z Węgier:

a) z powodu zawleczenia pomoru świń zakaz wprowadzania świń:
 z następujących powiatów sądowych: Cserehát, Füzer, Göncz, Kassa, Szikszó, Torna (komitat Abauj-Torna), Alvincz łącznie z miastem Gyulafehérvár, Balászfalva, Magyarigen, Maros-Ujvar, Nagyenyed łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Alsó-Fehér), Arad, Borosjenő, Borossebes, Elek, Kis-Jenő, Nagyhalmágy, Pécska, Radna, Ternova, Világos, (komitat Arad) Apatin, Baja, Bácsalmas, Hódság, Kula, Nemetpalanka, Obecse, Topolya, Ujvidek, Zenta łącznie z miastem tej samej nazwy, Zombor, (komitat Bács-Bodrog), Baranyavár, Hegyhát, Mohács, Pécs, Siklós, Szent-Lőrincz (komitat Baranya), Léva, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Bács), Békés, Békés-Csaba, Gyula, łącznie z miastem tej samej nazwy, Orozház, Szarvas, Szeghalom (komitat Békés), Felvidék, Latorcza, Mezőkaszony, Munkács, łącznie z miastem tej samej nazwy, Szolnya, Tiszahát, łącznie z miastem Beregszász (komitat Borsod-Bereg), Besenyő, Jád, łącznie z miastem Besztercze, Naszód (komitat Besztercze-Naszód), Béli, Belényes, Berettyóújfalva, Derecske, Eleds, Ermihályfalva, Kőspont, Magyar-Cséke, Margitta, Mezőkeresztes, Nagy-Szalonta, Sárrét, Szalárd, Székelyhyd, Tenke, Vaskőh, (komitat Bihar), Eger, Mezőcsát, Miskolc, łącznie z miastem tej samej nazwy, Ozd, Szendrő, Szentpeter (komitat Borsod), Battonya, Kovácsház, Kőzpont łącznie z miastem Makó, Nagylák (komitat Csanád), Csongrad, Tiszáninnen, Tiszántul, łącznie z miastem Szentes (komitat Csongrad), Esztergom, łącznie z miastem tej samej nazwy, Párkány (komitat Esztergom), Adony Mór, Sárbogárd, Székesfehérvár, Vál (komitat Fehérvár), Rimaszécs, Rimaszombat, łącznie z miastem tej samej nazwy, Tornalia (komitat Gömör-Kis-Hont), Pusztá, Sokoróalja, Tosligeteszilőkőz, (komitat Győr), Hajdúszoboszló łącznie z miastem tej samej nazwy, Kőzpont, (komitat Hajdú), Eger, łącznie z miastem tej samej nazwy, Gyöngyös łącznie z miastem tej samej nazwy, Hatvan łącznie z miastem tej samej nazwy, Heves, Petervásár, Tisza-Füred (komitat Heves), Ipolyáság, Szob (komitat Hont), Algyógy, Brád, Déva (łącznie z miastem tej samej nazwy, Hunyad łącznie z miastem Vajdahunyad, Körösbánya, Marosillye, Szászváros, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Hunyad), Alsójászság, Alsótisza, Felsőjászság, łącznie z miastem Jász-Berény, (komitat Jász-Nagy-Kun-Szolnok), Dioszentmárton, Erzsébetváros łącznie z miastem tej samej nazwy, Hosszuasszó, Radnot, komitat Kis-Küküllő), Almás, Bánffy-Hunyád, Kolozsvár, łącznie z miastem Kolozs, Teke (komitat Kolozs), Csallóköz, Gesztos, Udvard (komitat Komárom), Béga, Bogsán, Bosovics, Karánsebes, łącznie z miastem tej samej nazwy, Lugos łącznie z miastem tej samej nazwy, Maros, Orsova, Teregova (komitat Krassó-Szörény), Huszt, Sziget, łącznie z miastem Maramaros-Sziget, Tarczaviz, Tecső, Tisza-Völgy, Viso (komitat Maramaros), Maros-Alsó, Régen-Alsó,

łącznie z miastem Szász-Régen (komitat Maros-Torda), Magyaróvár, Nezsider, Rajka (komitat Moson), Segesvár łącznie z miastem tej samej nazwy, Medgyes łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Nagy-Küküllő), Balassagyarmat, Füllek, Losonc, łącznie z miastem tej samej nazwy, Nógrád, Szécseny, Szirak (komitat Nógrád), Abony, łącznie z miastami Cegléd i Nagy-Körös, Alsó-Dabas, Dunavecse, Gödöllő, Kalocsa, Kiskörös, łącznie z miastem Kiskushalás, Kis-Kunfelegyháza, łącznie z miastem tej samej nazwy, Kunszentmiklos, Monor, Nagykáta, Pomáz, łącznie z miastem Szent-Endre, Raczkeve, Vác łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun), Alsócsillókőz, (komitat Pozsony), Alsótarcza, Felső-tarcza, łącznie z miastem Kisszében, Makovicza, Siroka łącznie z miastem Eperjes, Szekcső, łącznie z miastem Bartfa, Tapoivy, (komitat Sáros), Bares, Csurgó, Igal, Kaposvár, łącznie z miastem tej samej nazwy, Lengyel-tót, Marczal, Nagyatád, Szigetvár, Tab, (komitat Somogy), Csepreg, Csorna, Felsőpulya, Kapuvár, Kismarton, łącznie z miastami Kismarton i Ruszt, Nagymarton, Sopron, (komitat Sopron), Alsódáda, łącznie z miastem Nyiregyháza Bogdany, Kiszvárd, Nagy-Kálló, Nyir-Bátor, Tisza, (komitat Szabolcs), Csenger, Erdőd, Fehérgyarmat, Mátészalka, Nagy-Bánya łącznie z miastami Nagy-Bánya i Felső-Bánya, Nagy-Károly łącznie z miastem tej samej nazwy, Nagysomkút, Szalmár, Szinyérvárja (komitat Szatmár), Szászsebas, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Szeben), Kraszna, Szilagyeseb, Szilagy-Somlyó, łącznie z miastem tej samej nazwy, Tuzsád, Zilah, łącznie z miastem tej samej nazwy, Zsibo, (komitat Szilágyi), Batlen, Csakigorbó, Deés, łącznie z miastem tej samej nazwy, Kékes, Magyarlápós, Nagylonca, Szamos-Ujvár, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Szolnok-Doboka), Buziás, Csakova, Delta, Kőspont, Lippa, Rekaz, Versecz, (komitat Temes), Dombóvár, Dunaföldvár, Kőzpont łącznie z miastem Szegszárd, Simontornya, Tamas, Völgység (komitat Tolna), Felvincz, Maros-Ludas, Torda, łącznie z miastem tej samej nazwy, Torockó (komitat Torda-Aranyos), Antalfalva, Banlak, Csene, Nagyikinda, łącznie z miastem tej samej nazwy, Nagy-Szentmiklós, Pancsova, Párdány, Perjámos, Törökkanizsa, Zsom-bolya (komitat Tórentál), Tiszántul, (komitat Ugocsa), Kapos, Szobranecz, Ungvár, łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Ung), Celdömölk, Körmen, Kőszeg, łącznie z miastem tej samej nazwy, Sárvár, Szombathely, łącznie z miastem tej samej nazwy, Vasvár (komitat Vas), Devcsér, Ezying, Pápá, łącznie z miastem tej samej nazwy, Veszprém łącznie z miastem tej samej nazwy, Zircz (komitat Veszprem), Alsó-Lendva, Csáktornya, Kanizsa, łącznie z miastem Nagy-Kanizsa, Keszthely, Letenye, Nova, Paesa, Perlak, Sümeg, Tapolca, Zala-Egerszeg, łącznie z miastem tej samej nazwy, Zala-Szent-Grót (komitat Zala), Bodroghöz, Galszécs, Homonna, Nágymihály, Satoraljaihely, łącznie z miastem tej samej nazwy, Szerencs, Sztrópko, Tokay, Varannó (komitat Zemplén), jakoteż z municypalnych miast Baja, Debreczen, Győr, Hódmezővásárhely, Kassa, Kecskemét, Komárom, Maros-Vásárhely, Pancsova, Sopron, Szabadka, Szatmár-Németi, Szeged, Temesvár, Versecz.

2. Z Kroacyi-Slawonii:

z powodu zawleczenia pomoru zakaz wprowadzania świń z następujących powiatów: Belovar, łącznie z miastem tej samej nazwy, Čazma, łącznie z miastem Ivancec, Garešnica, Gjurgjevac, Koprivnica, łącznie z miastem tej samej nazwy, Križevci, łącznie z miastem tej samej nazwy, Kutina (komitat Belovar Križevci), Vojnić, (komitat Modrus-Rieka), Brod, łącznie z miastem tej samej nazwy, Darovar, Nova-Gradiska, Novska, Pakrac, Požega łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Požega), Irig, Ruma, Sid, Vinkovci, Zemun, Zupanje, (komitat Srijem [Syrmien]), Ivanec, Klanjec, Krapina, Ludbreg, Novimarof, Pregrada, Varaždin, Zlatar (komitat Varaždin), Djakovo, Miholjac dolnji, Nasice, Osiek, Slatina, Virovitica (komitat Virovitica), Dvor, Dugoselo, Jaska, Karlovac, łącznie z miastem tej samej nazwy, Kostajnica, łącznie z miastem tej samej nazwy, Pisarowina, Samobor, Sisak, łącznie z miastem tej samej nazwy, Stubica Sveti-Ivan Zeli: a, Velika Gorica, Vrginmost, Zagrzeb (komitat Zagrzeb), jakoteż z municypalnych miast Osiek, Varaždin, Zagreb, Zemun.

III.

Z powodu zaraz w granicznych powiatkach i tak:
 a) z powodu zarazy pszczołowej i racicowej w powiecie sądowym Nezsider (komitat Moson) na Węgrzech, zakazane jest wprowadzanie zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz, świń);
 b) z powodu pomoru w powiatkach sądowych Alsó-Verceke (komitat Bereg),

Oekörmező (komitat Maramaros), Vág-Ujhely (komitat Nyitra), Pozsony łącznie z miastem Szent-György (komitat Pozsony), Szepes-Szombat łącznie z miastem Poprad (komitat Szepes), Murašombat (komitat Vas), na Węgrzech i z powiatów Gračac, Gospić łącznie z miastem Karlobag, Dolnji Lapac, Senj łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Lika-Krbava), Cirkvenica, Čabar, Delnice (komitat Modrus-Rjeka) w Kroacyi i Slawonii;

c) róży świń w powiatkach sądowych: Námasztó, Vár, Trsztena (komitat Arva), Liptóujvár (komitat Lipto), Okörmező (komitat Maramaros), Miava, Szakolecza łącznie z miastem tej samej nazwy, Szeniec, Vagujhely (komitat Nyitra), Malaczka, Pozsony łącznie z miastem Szent-György, (komitat Pozsony), Késmárk łącznie z miastem Késmárk, Leibicz i Szepes-Bela, O. Lublo łącznie z miastem tej samej nazwy, Szepes-Ófalva, Szepes Szombat łącznie z miastem Poprad (komitat Szepes) Bittse, Czacza, Puchó, Vag-Besztercze (komitat Trencsen), Nemetujvár, Szent Gotthárd (komitat Vas), Szinna (komitat Zemplén), jakoteż z municypalnego miasta Pozsony na Węgrzech i w powiecie Gračac (komitat Lika Krbava) w Kroacyi-Slawonii zakazany jest przywóz świń;

z powyższe nazwanych powiatów do królestwa i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na podstawie zarządzeń wydanych przez c. k. Starostwa: Benkovec, Bruck nad Litawą, Dolina, Feldbach, Friedek, Gänsersdorf, Göding, Gottsche, Knin, Lisko, Loitsch, Luttenberg, Mistek, Myślenice, Nowy Sącz, Nowy Targ, Radkersburg, Stryj, Cieszyń, Tschernembl, Turka, Ungarisch Brod, Veglia, Wallachisch-Meseritsch, Zara.

Dla zwierząt, przeznaczonych do wprowadzenia, winny być dostarczone paszporty bydłowe, wydane urzędownie i udowodniające, że w miejscu pochodzenia zwierząt ani w gminach sąsiednich, względnie w rejonach gmin sąsiednich w ciągu ostatnich 40 dni przed wysłaniem dotyczących zwierząt nie panowała żadna choroba stadna, która by się mogła udzielić tym zwierzętom i względem której istnieje obowiązek donoszenia.

Gdyby u zwierząt takiego pochodzenia stwierdzono w stacyi przeznaczenia istnienie jakiegokolwiek zarazy, natenczas należy odnośny transport — o ile by nie można zezwolić na przewiezienie zwierząt wprost do publicznej rzeźni, połączonej torem ze stacyą kolejową — przy zachowaniu obowiązujących pod tym względem szerególnych przepisów, zwrócić do stacyi nadawczej obszaru pochodzenia zwierząt.

Posylki świeżego mięsa mają być zaopatrzone certyfikatami, stwierdzającymi, że zwierzęta przy oględziach przedsięwziętych według przepisu tak przed, jakoteż i po rzezi uznal weterynarz urzędowy za zdrowe.

Niniejsze rozporządzenie uchyla rozporządzenia c. k. Ministerstwa rolnictwa z 18. i 31. lipca 1907 l. 26.703/3874 i 28.922/4156 ogłoszone tutejszymi obwieszczeniami z 19. lipca i 1. sierpnia 1907 l. 89.304 i 95.701 („Gazeta Lwowska“ z 21. lipca i 3. sierpnia 1907 Nr. 165 i 176).

Przekroczenia niniejszego zakazu karane będą według §§ 44 i 45 ogólnej ustawy o tłumieniu chorób stadnych, a do transportów zwierząt, wprowadzonych wbrew § 46 ustawy z dnia 29. lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35).

Powyższe zarządzenia wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

C. k. Namiestnictwo.
 Lwów, dnia 10. sierpnia 1907.

L. cz. C. I. 151/7 (1) (6497 1—3)
 E d y k t.

Przeciw Łucjowi Dacko z Czuczman zabłotnych, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Busku przez Jurka Izyckiego z Bołżynowa pozew o 600 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy procesowej na dzień 20 sierpnia 1907 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr. 2 tutejszego sądu.

Celem strzeżenia praw Łucja Dacko ustanawia się pana Hnata Bojka w Wierzbianach kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Łucja Dacko w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
 Busk, dnia 3 sierpnia 1907.

L. cz. C. 165/7 (2) (6531)
 E d y k t.

Przeciw nieobecnyj Franciszkowi i Karolinie małżonkom Soltysom przedtem w Wysockiej wniosło powiatowe Towarzystwo zahezkowe w Głogowie skargę o 330 kor. zpn.

Ustna rozprawa odbędzie się dnia 27 sierpnia 1907 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 2.

Ustanowiony dla strzeżenia praw po-

zwanych kuratorem p. Augustyn Hliniak z Głogowa będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
 Głogów, dnia 7 sierpnia 1907.

Amortyzacye.

L. cz. T. 12/7 (2) (6445 3—3)
 E d y k t.

Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci.

Józef Smagacz, lat około 37 mający, stanu wolnego, syn Antoniego, urodzony w Jastrzabce starej, wydalil się w roku 1900 za zarobkiem do Ameryki, gdzie przebywał w Biadzy Pensylwania-Contry (Aleginy) i gdzie był zatrudniony przy topieniu żelaza. W listopada 1900 r. był zajęty ładowaniem pieca koksem i rudą, stał na pomoście wysokim może 25 metrów, a podczas tego buchnął z pieca ogień, ogarnął Józefa Smagacza, zapaliły się na nim suknie, on zaś uciekając spadł z pomostu i na miejscu się zabił.

Gdy w obec powyższego jest prawdopodobnem, że Józef Smagacz poniósł śmierć, przeto na prośbę Piotra Smagacza wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. — Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono sąd albo kuratora p. Karola Drozdowskiego, c. k. notaryusza w Pilźnie aż do dnia 15 lipca 1908 o zaginionym.

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
 Tarnów, dnia 29 czerwca 1907.

L. cz. T. 11/7 (3) (6420 3—3)
 E d y k t

Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłą.

Katarzyna Iwaniec, urodzona w Lichwinie 17 listopada 1854, córka Hieronima i Katarzyny, stanu wolnego, wydalila się z Lichwina przed 30 laty, a jako służąca miała przebywać w Tarnowie i w Krakowie.

Przed około 30 laty zjawila się w Lichwinie, gdzie odbyła połów, poczem opuściła Lichwin i odtąd słuch o niej zaginął.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe donniemanie z § 24 l. 2 ust. c., przeto wdraża się na prośbę Józefa Iwanca jej brata z Lichwina postępowanie celem uznania jej za zmarłą. — Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi dr. Agatsteinowi w Tuchowie wiadomości o powyż wymienionej.

Katarzynę Iwaniec zaś wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawila się lub w inny sposób uwiadomila o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 31 lipca 1908 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłą.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
 Tarnów, dnia 6 lipca 1907.

L. cz. T. 50/7 (3) (6456 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Szczepana Rozpędzika, wyrobnika w Zwierzyniu, wdraża się postępowanie, celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej ksiązeczki wkładkowej pow. Kasy Oszczędnosci w Krakowie Nr. 63.413 na 100 kor. opiewającej, na imię Szczepana Rozpędzika wystawionej.

Posiadacza powyższej ksiązeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zglosil się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia ostatniego edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
 Kraków, dnia 20 lipca 1907.

L. cz. T. 11/7 (1) (6462 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek firmy handlowej „Dom węgłowy Landau Nagel i Ska we Lwowie“ wdraża się postępowanie, celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionego weksla, który opiewa: „Drohobycz den 1 Juni 1907 ftr K. 1578-63 am 10 September 1907 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre Eigene die Sume von Kronen Eintausend funfhundert siebsigacht 63/100 den Werth in Kohle und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht. Herr Benjamin Josef Sussman in Drohobycz zahlbar in Drohobycz b. Akceptanten. Benjamin Josef Sussman mp.“

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zglosil się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni po płatności, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
 Sambor, dnia 13 czerwca 1907.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym
petitem 4 halerzy.

Słuchaczka filozofii z francuską, niemiecką
konwersacją i muzyką udziela
lekcji, przygotowuje do gimnazjum i do poprawek
wogóle. Panieńska 1. 32, mieszkanie 1. S. dla J. K.

Profesor gimnazjalny

przyjmie na mieszkanie kilku uczniów
szkół średnich.

Staranna opieka, skuteczna pomoc
w nauce, komfort i higiena.

Zgłoszenia listowne: **Lwów,**
ul. Bielowskiego 5, parter.

Poszukuje się kupna

STARZYCH MEBLI mahoniowych
ale w dobrym stanie.

Zgłoszenia pod „Meble“ Biuro ogłoszeń,
Pasaż Hausmana 9, Lwów.

Nie trzeba powiększać kłeski.

Obija się nam o uszy, że rolnicy w obec liwych zbiorów nie będą w tym roku używać sztucznych nawozów. Byłoby to błędem nie do darowania w obec tego, że mieliby tym sposobem dwa lata nieurodzaju. A przecież wobec kredytu, jaki chętnie udzielamy, wydatek na sztuczne nawozy można sobie rozłożyć na dłuższy okres i nie zaprzeczać zasiewów. Pierwsze galicyjskie Towarzystwo dla przemysłu chemicznego, Lwów, Akademicka 8.

Okazyja! Pozostałe towary z dawnego lokalu:
kofdry po kor. 4, 7 i 9, wełniane
i kłotowe po kor. 10, 12, 14, 16, 20 do kor. 30, jedwabne atlasowe po kor. 22, 28, 30 i wyżej. Ogromny wybór materij meblowych, dywanów, chodników, portier, firanek, kap na łóżka i t. p. **ŁOZKA** żelazne od najtańszych. Kompletne **SYPIALNIE, JADALNIE** i **MEBLE SALONOWE** polecają **J. SCHUSTER** i **K. TOCZYŃSKI** Lwów, ul. Trzeciego Maja liczbą 5.

Stabszc męską skutki szczególniej tajnych grzechów młodości, oraz innych nadużyć niszczących zdrowie, jak pewno i trwale usunąć poucza jedynie w licznych wydaniach rozpowszechniona już książka ilustrowana **Dra Retau'a Ochrona własna**. Cena wydania polskiego 2 kor. Tysiące znalazło w niej objaśnienie swych cierpień a za użyciem kuracji w książce tej zaleconej, zupełną swą siłę męską odzyskali. Za nadesłaniem franko należytości otrzyma się książkę w kopercie franko przez **Magazyn Wydawnictwa R. F. BIEREY** w Lipsku (Verlags-Magazin Leipzig, Neumark 21 (w Niemczech)).

BUCHALTER

młody, obznajomiony praktycznie z podwójną buchalterią, potrzebny natychmiast do samostannego prowadzenia ksiąg biurowych. Tylko dobrze poleceni kandydaci otrzymają stałą posadę.

Zgłoszenia pod: „**Buchalter 100**“ Biuro **Sokołowskiego, Pasaż Hausmana.**

Kupno i sprzedaż antyków

ulica Wałowa 11 A.

HANDEL NOWO OTWORZONY.

Właściciel **Maryan Kempner.**

JUŻ WYSZEDŁ NOWY

ważny od 1 maja 1907

KURIER KOLEJOWY

po **35 hal.** za egzemplarz z przesyłką pocztową.

Główny skład **S. Sokołowski** Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Do nabycia we wszystkich księgarniach i trafikach.

Wydawnictwo Księgarni Polskiej B. Połonieckiego we Lwowie.

Polskie Przewodniki podróży.

Zadaniem tego wydawnictwa jest wyrugować z rąk polskich turystów prawie wyłącznie używane obecne przewodniki i przez dostarczanie im znakomicie opracowanych, doborowych polskich artystyczno-informacyjnych przewodników uczynić obecne zupełnie zbędnymi. Zaopatrzone w plany i mapy tylko wykożane stoją te polskie przewodniki na wysokości najlepszych tego rodzaju wydań w światu zagranicznych i czynią zadość najwyższemu wymogom natury praktycznej, czy artystycznej.

- Przewodnik po Rzymie, z planem miasta. Kor. 3.—
- Przewodnik po Wenecji i wyspach okolicznych, z planem miasta. Kor. 3.
- Przewodnik po Włoszech południowych i Sycylii, z 11 planami miast i mapami geograficznymi. Kor. 6.—
- Przewodnik po Neapolu, z trzema planami. Kor. 3.—
- Przewodnik po Herkulanum, Pompei i Capri, z planem wykopalisk Pompei. Kor. 2.—
- Przewodnik po Palermo, z planem miasta. Kor. 2.—
- Przewodnik po Tatrach, z 3 mapami. Opracował Janusz Chmielowski. Kor. 6.
- Przewodnik po Tatrach zachodnich, z mapą. Opracował Janusz Chmielowski. Kor. 3.—
- Przewodnik po Lwowie, z planem miasta. Kor. 2.—

Miastowe Biuro
c. k. austr. Kolei Państwowych we Lwowie

Pasaż Hausmana 9.

Wydaje:

BILETY ZESTAWIALNE (Fahrcheinhefty) kombinowane-okrężne (Rundreise) i powrotne do wszystkich i ze wszystkich znaczniejszych miejscowości Europy z ważnością 45—60 i 90 dni i opustem od 12—35 procent od cen normalnych.

BILETY KARTONOWE zwykle do wszystkich stacji w kraju i zagranicą.

Na obecny sezon poleca się zeszyty jazdy powrotne z odpowiednim opustem do wszystkich miejscowości południowych jak: Biaritz, Fiume (Abbazy), Wenecji (Lido), Triestu, Capri, Neapolu, Nizzei, Florencji, Rzymu etc.

Do Karlsbadu, Wrocławia, Drezdna, Lipska, Berlina, Bremy, Hamburga, Paryża z ważnością 45—60 i 90 dni.

Do Wiednia z ważnością 45 dni.

Sprzedają wszelkich rozkładów jazdy i przewodników.

Zamówione bilety na prowincję wysyła się za zaliczką pocztową lub też za pośrednictwem odnośnej stacji kolejowej.

Przy zamówieniu biletu zestawialnego należy nadesłać 4 koron zadatku i podać dzień od którego bilet ma być ważnym.

Na wszystkie

bez wyjątku **PISMA CODZIENNE** miejscowe, zamiejscowe, wiedeńskie, zagraniczne, **TYGODNIKI, PISMA HUMORYSTYCZNE, ILLUSTRACJE ARTYSTYCZNE, MODY, ZURNALE**, przyjmuje prenumeratę z dostawą w miejscu lub wysyłką na prowincję po cenach redakcyjnych

Ajencja dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego

Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Ogłoszenia do wszystkich pism najtaniej.

Kolej lokalna Delatyn-Kołomyja-Stefanówka.**Ogłoszenie.**

W myśl § 33 statutu podpisany Prezes Rady zawiadowczej kolei lokalnej Delatyn-Kołomyja-Stefanówka zwołuje niniejszem

VIII. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Towarzystwa akcyjnego „Kolej lokalna Delatyn-Kołomyja-Stefanówka“ na dzień 28 sierpnia 1907 o godzinie 5-tej po południu w lokalu krajowego biura kolejowego we Lwowie.

Przedmiotem obrad będą:

1. Sprawozdanie Zarządu z czynności za rok 1906.
2. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej o zamknięciu rachunków za rok 1906 i zatwierdzenie bilansu, rachunku zysków i strat za rok 1906 oraz udzielenie Zarządowi absolutorium za r. 1906.
3. Przeznaczenie czystego zysku z r. 1906.
4. Wybór 3 członków Rady zawiadowczej.
5. Wybór Komisji rewizyjnej.

Po myśli postanowień § 35 statutu prawo udziału w Walnym Zgromadzeniu ma każdy posiadacz akcji, który złoży co najmniej 10 sztuk tychże najpóźniej 8 dni przed dniem statutowo zwołanego Walnego Zgromadzenia w kasie Towarzystwa, w kasie krajowej, w Banku krajowym Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim we Lwowie lub tegoż filii w Krakowie.

Co do akcji będących w posiadaniu państwa i ciał autonomicznych (kraj, powiaty, gminy) wystarcza w miejsce ich złożenia przedstawienie odpowiedniego poświadczenia kasy lub instytucji finansowej, w której są przechowane te akcje.

Po złożeniu akcji akcyonariusze uprawnieni do głosu otrzymują razem z potwierdzeniem odbioru karty legitymacyjnej na Walne Zgromadzenie.

W razie zastępstwa musi być przedłożone własnoręcznie podpisane pełnomocnictwo na odwrotnej stronie karty legitymacyjnej.

Lwów, dnia 10 sierpnia 1907.

Dr. Tadeusz Pilat
Prezes Rady zawiadowczej.

(Przedruk nie będzie płacony.)